FRANCKESCHE STIFTUNGEN

Franckesche Stiftungen zu Halle

Hē Kainē Diathēkē

Motte, Benjamin

En Londinē, 1703

Kapitel

Nutzungsbedingungen
Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.
Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.
Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use
All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downladed and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.
Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.
For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-231710

Visual Library

Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ.

Κεφ. α. 1.

Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Καθὼς γέγραπται ἐν τοῖς προφήταις· ἰδὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου.

3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

4 Ἐγένετο Ἰωάνης ὁ βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

5 Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ χώρα τῆς Ἰουδαίας, καὶ οἱ Ἱεροσολυμῖται πάντες, καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

6 Καὶ ὁ Ἰωάνης ἦν ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον.

7 Καὶ ἐκήρυσσε λέγων, ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ.

8 Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι, αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

9 Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην.

10 Καὶ εὐθὺς ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸν Πνεῦμα ὡς περιστερὰν καταβαῖνον εἰς αὐτόν.

11 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα· σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα.

12 Καὶ εὐθὺς τὸ Πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον.

13 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ ἐπειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ· καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων· καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ.

14 Καὶ μετὰ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

15 Καὶ λέγων, ὁ καιρὸς πεπλήρωται, καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἤγγικεν· μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

16 Καὶ παράγων παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον ἐν τῇ θαλάσσῃ· ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς.

17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, δεῦτε ὀπίσω μου· καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἁλιεῖς ἀνθρώπων.

18 Καὶ

18 Καὶ παρελθὼν ἀφίνοῦσι τὰ δίκτυα τῆς ἠκολούθησαν.

19 Καὶ προβὰς ὀλίγον μικροῦ εἶδε τὸν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα.

20 Καὶ παραχρῆμα ἐκάλεσεν αὐτοὺς· καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν, καὶ ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.

21 Καὶ εἰσπορευόμενοι εἰς τὴν Καπερναοὺμ· καὶ εὐθὺς τοῖς σάββασι εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν ἐδίδασκε.

22 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς.

23 Καὶ εἰς τὸ συναγωγὴν ἦν τις ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἔκραξεν,

24 λέγων, ἄφες· τί ἡμῖν καὶ σοὶ, Ἰησοῦ Ναζαρηνὲ, ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ.

26 Καὶ σπαρξὰν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, καὶ κράξαν φωνῇ μεγάλῃ, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ.

27 Καὶ ἐθαμβήθησαν ἅπαντες, ὥστε συζητεῖν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· τί ἐστὶν τοῦτο; τί ἐστὶν διδαχὴ καινὴ κατ' ἐξουσίαν· καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

28 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὐτοῦ εἰς ὅλον τὸν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας.

29 Καὶ παραχρῆμα ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου, μετὰ τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ Ἰωάννου.

30 Ἡ δὲ πενθερὰ τοῦ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν περὶ αὐτῆς.

31 Καὶ προσελθὼν ἐκράτησεν τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀνέστησεν αὐτὴν· καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς, καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

32 Ὀψὲ δὲ γενομένης, ὅτε ἔδυ ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους.

33 Καὶ ἦν πᾶσα ἡ πόλις ἐπισυνηγμένη πρὸς τὴν θύραν.

34 Καὶ ἐθεράπευσεν πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις, καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλεν· καὶ οὐκ ἀφῆκεν τὰ δαιμόνια λαλεῖν, ὅτι ἤδεισαν αὐτόν.

35 Καὶ πρωὶ ἐννυχον λίαν ἀναστὰς ἐξῆλθεν καὶ ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον, κἀκεῖ προσηύχετο.

36 Καὶ κατεδίωξεν αὐτὸν Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ.

37 Καὶ εὗρον αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ, ὅτι πάντες σε ζητοῦσιν.

38 Καὶ λέγει αὐτοῖς, ἄγωμεν ἀλλαχοῦ εἰς τὰς κωμοπόλεις τὰς ἐχομένας, ἵνα καὶ ἐκεῖ κηρύξω· εἰς τοῦτο γὰρ ἐξῆλθον.

39 Καὶ ἦν κηρύσσων εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν καθ' ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς παρακαλῶν αὐτὸν καὶ γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων αὐτῷ ὅτι ἐὰν θέλῃς δύνασαί με καθαρίσαι.

41 Καὶ ὀργισθεὶς ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἥψατο καὶ λέγει αὐτῷ· θέλω, καθαρίσθητι.

42 Καὶ εἰπὼν αὐτῷ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα καὶ ἐκαθαρίσθη.

43 Καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ εὐθὺς ἐξέβαλεν αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ· ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἴπῃς, ἀλλὰ ὕπαγε σεαυτὸν δείξον τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξεν Μωϋσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

44 Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν, ἀλλ' ἔξω ἐπὶ τοῖς ἐρήμοις τόποις ἦν· καὶ ἠρχοντο πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν.

ιθ – ἐλίγον παρόλιγ. ἢ ὀλίγον ὑπερβολικῶς.

31 – ἐδιάκονεν.

33 – πολιορκία.

34 – λαμπρότατα, ἄφες.

35 – πολλὰ πρωΐαν.

4 - Ὁ Κρεῖθαι.

N

ναγωγαῖς ὅλης, εἰς ὅλην τὴν Γα-
λιλαίαν, καὶ ἔβαλε τὰ δαι-
μόνια.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λε-
πρὸς καὶ παρακαλῶν αὐτὸν καὶ
γονυπετῶν καὶ λέγων αὐτῷ, ὅτι
ἐὰν θέλῃς δύνασαί με καθαρίσαι.

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς
καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ
ἁψάμενος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ, θέλω
καθαρίσθητι.

42 Καὶ εὐθὺς ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ
λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

43 Καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ εὐθὺς
ἐξέβαλεν αὐτὸν,

44 καὶ λέγει αὐτῷ, ὅρα μηδὲν
εἴπῃς εἰς οὐδένα τόπον· ἀλλὰ
ὑπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ καὶ
προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου
ἃ προσέταξεν Μωϋσῆς, εἰς μαρτύριον
αὐτοῖς.

45 Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν
πολλὰ καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον,
ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερῶς
εἰς πόλιν εἰσελθεῖν, ἀλλ' ἔξω ἐπὶ
ἐρήμοις τόποις ἦν· καὶ ἤρχοντο πρὸς
αὐτὸν πανταχόθεν.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ πάλιν εἰσελθὼν μετὰ ἡμέρας
ἐγένετο εἰς Καπερναούμ, καὶ
ἠκούσθη ὅτι ἐν οἴκῳ ἐστί.

2 Καὶ παρεγένοντο πολλοὶ, ὥστε
μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν·
καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον.

3 Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν
φέροντες παραλυτικὸν αἰρόμενον ὑπὸ
τεσσάρων.

4 Καὶ μὴ δυνάμενοι προσενεγκεῖν
αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον τὴν στέγην ὅπου ἦν,
ἀπεστέγασαν τὸν τόπον ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς,
καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράβαττον
ἐφ' οὗ ὁ παραλυτικὸς ἔκειτο.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν,
λέγει τῷ παραλυτικῷ· τέκνον, ἀφέωνται σοι
αἱ ἁμαρτίαι σου.

6 Ἦσαν δὲ τινὲς τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι,
καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν,

7 Τί οὗτος οὕτω λαλεῖ βλασφημίας;
τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ ἕν ὁ Θεός;

8 Καὶ παρευθὺς ὁ Ἰησοῦς γνοὺς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτω διαλογίζονται
ἐν ἑαυτοῖς, λέγει αὐτοῖς· τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

9 Τί ἐστι εὐκοπώτερον, τῷ παραλυτικῷ εἰπεῖν· ἀφέωνται σοι αἱ ἁμαρτίαι σου;
ἢ τῷ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει;

10 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας,
λέγει τῷ παραλυτικῷ,

11 Σοὶ λέγω, ἔγειρε καὶ ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

12 Καὶ παρευθὺς ἐγείρεται, καὶ ἄρας τὸν κράβαττον ἐξῆλθεν ἔμπροσθεν πάντων,
ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν Θεὸν λέγοντας, ὅτι οὐδέποτε

ποτε δὲν ἐδαμβν τοιοῦτον πρᾶγμα.

13 Καὶ πάλιν ἀναχωρήσας ἔξω ἐπῆγεν εἰς τὸ παραθαλάσσιον· καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἤρχετο εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς ἐδίδασκε.

14 Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδε τὸν Λευὶ τὸν τοῦ Ἀλφαίου καθήμενον εἰς τὸ τελωνεῖον, καὶ λέγει αὐτῷ, ἀκολούθει μοι, καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησε αὐτῷ.

15 Καὶ ὅταν κατάκειται εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἤρχοντο καὶ συνανεκλίθησαν μαζὶ μὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ μὲ τοὺς μαθητάς αὐτοῦ· διατὶ ἦταν πολλοὶ, καὶ τὸν ἠκολούθησαν.

16 Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι βλέποντες ὅτι τρώγει μὲ τοὺς τελῶνας καὶ ἁμαρτωλοὺς, ἔλεγαν εἰς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ· διατὶ ἐκεῖνος τρώγει καὶ πίνει μὲ τοὺς τελῶνας καὶ ἁμαρτωλούς;

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκούσας τοῦτο λέγει· οἱ γερεῖ δὲν χρειάζονται ἰατρὸν, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ὅπου εἶναι ἄρρωστοι· ἐγὼ δὲν ἦλθα νὰ κράξω δικαίους, ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

18 Καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου, καὶ τῶν φαρισαίων ἐνήστευον, καὶ ἔρχονται καὶ λέγουν τοῦ· διατὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου καὶ τῶν φαρισαίων νηστεύουσι, καὶ οἱ μαθηταί σου δὲν νηστεύουσι;

19 Καὶ λέγει αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· μπορεῖ οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ὅσον εἶναι ὁ νυμφίος μετ' αὐτοὺς ἠμπορεῖ νὰ νηστεύσουν; ὅσον καιρὸν ἔχουν μαζίτες τὸν νυμφίον δὲν ἠμπορεῖ νὰ νηστεύσουν.

20 Ἀλλὰ θέλουσιν ἔλθει ἡμέραις ὅτου παρθεῖ ἀπ' αὐτοὺς ὁ νυμφίος καὶ τότε εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέραις θέλουν νηστεύσει.

21 Καὶ οὐδεὶς κανένας μπαλώνει μπάλωμα ἀπὸ παλὶ καινούργιον εἰς ῥοῦχον παλαιόν· εἰ δὲ μὴ, τὸ καινούργιον μπάλωμα χαλᾶ ἀπὸ τὸ παλαιόν, καὶ γίνεται χειότερον χάσμα.

22 Καὶ κανεὶς βάλλει νέον κρασὶ, εἰς δερμάτια παλαιά· εἰ δὲ μὴ, τὸ νέον κρασὶ σπάζει τὰ δερμάτια, καὶ χύνεται καὶ τὸ κρασὶ, καὶ τὰ δερμάτια χαλοῦνται· ἀλλὰ πρέπει νὰ βάλλῃ τινὰς νέον κρασὶ εἰς δερμάτια καινούργια.

23 Καὶ ἔτυχεν τὸ σάββατα καὶ ἐπερνοῦν μέσα ἀπὸ τὰ σπαρτὰ, καὶ ἄρχισαν οἱ μαθηταί αὐτοῦ σκιπαστῶντες εἰς τὸ σπαρτὸν νὰ μασοῦσι στάχια.

24 Καὶ οἱ φαρισαῖοι τοῦ ἔλεγαν· ἴδε, τί κάμνουσι τὰ σάββατα; ἐκεῖνο ὅπου δὲν πρέπει.

25 Καὶ αὐτὸς τοὺς ἔλεγε· πότισας δὲν ἀναγνώσατε τί ἔκαμε ὁ Δαβὶδ ὅταν ἔχει ἀνάγκαν, καὶ ἐπείνασε καὶ αὐτὸς καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἦταν μαζὶ μὲ αὐτόν;

26 Πῶς ἐμπῆκεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀβιάθαρ τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἔφαγε τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως· τοὺς ὁποῖοι δὲν ἔχει νόμον ἐξουσίαν νὰ τοὺς φάγῃ, παρὰ μονάχα οἱ ἱερεῖς; καὶ ἔδωκε καὶ εἰς ἐκείνους ὅπου ἦταν μαζί του.

27 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔλεγε, τὸ σάββατον ἔγινε διὰ τὸν ἄνθρωπον, καὶ ὄχι ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον.

28 Εἰς

28 Εἰς τόσον ὀπῆ ὁ υἱὸς τ̃ ἀνθρώπε εἶναι κύριος καὶ τ̃ σαββάτε.

Κεφ. γ'. 1.

ΚΑΙ πάλιν εἰσῆλθε εἰς τὸ συναγώγε, καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνας ἄνθρωπος ὀπῆ εἶχε τὸ ξηρὸν.

2 Καὶ ἐπαρεφύλασσον αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασι θεραπεύσει αὐτὸν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτ̃.

3 Καὶ λέγει τ̃ ἀνθρώπε τ̃ ἐκείνε ὀπῆ εἶχε τὸ ξηρὸν, σταθὶ εἰς τὸ μέσον.

4 Καὶ λέγει αὐτοῖς, ἐξεστὶ τοῖς σάββασι ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; οἱ δὲ ἐσιώπων.

5 Καὶ περιβλεψάμενος μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τ̃ πωρώσει τ̃ καρδίας αὐτ̃, λέγει τ̃ ἀνθρώπε, ἔκτεινον τὴν χεῖρα σε, καὶ ἔκτεινε· καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτ̃ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.

6 Καὶ ἐξελθόντες οἱ φαρισαῖοι εὐθὺς μετὰ τ̃ Ἡρωδιανῶν συμβούλιον ἐποίουν κατ' αὐτ̃, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μετὰ τ̃ μαθητῶν αὐτ̃ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τ̃ Γαλιλαίας ἠκολούθησε, καὶ ἀπὸ τ̃ Ἰουδαίας,

8 καὶ ἀπὸ τ̃ Ἱεροσολύμων καὶ ἀπὸ τ̃ Ἰδουμαίας καὶ πέραν τ̃ Ἰορδάνε· καὶ ἀπὸ τ̃ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα πλῆθος πολὺ ἀκούσαντες ὅσα ἐποίει ἦλθον πρὸς αὐτόν.

9 Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτ̃, ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸ πλῆθος, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν.

10 Πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσε, ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ ἵνα ἅψωνται αὐτ̃, ὅσοι εἶχον μάστιγας.

11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα ὅταν αὐτὸν ἐθεώρουν, προσέπιπτον αὐτῷ καὶ ἔκραζον λέγοντες, ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τ̃ Θεοῦ.

12 Καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιῶσιν.

13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ προσκαλεῖται οὓς ἤθελε αὐτὸς, καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν.

14 Καὶ ἐποίησε δώδεκα, ἵνα ὦσι μετ' αὐτοῦ καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν,

15 καὶ ἔχειν ἐξουσίαν ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἔθηκε τ̃ Σίμωνος τὸ ὄνομα Πέτρον.

17 Καὶ Ἰάκωβον τ̃ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάνην τὸν ἀδελφὸν τ̃ Ἰακώβε, (καὶ ἔθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα Βοανηργές, ὅ ἐστι υἱοὶ βροντῆς.)

18 Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τ̃ υἱὸν τ̃ Ἀλφαίε, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα τ̃ Καναναίε.

19 Καὶ Ἰούδαν τ̃ Ἰσκαριώτε, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν.

20 Καὶ ἔρχεται εἰς οἶκον· καὶ πάλιν συνέρχεται ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι μηδὲ ἄρτον φαγεῖν.

21 Καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτ̃, ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη.

τὴ πάσιν· διατὶ ἔλεγαν πῶς
δυγῆκεν δπὸ τὴ νῆσι.

22 Καὶ οἱ γραμματεῖς ὁ-
πῦ κατέβηκαν δπὸ τὴν Ἱερο-
σολύμα ἔλεγαν ὅτι Βεελζεβοὺλ
ἔχει· καὶ ὅτι μὲ τὴ ἄρχοντα
τῶν δαιμόνων ἐγάνει τὰ δαι-
μόνια.

23 Καὶ φωνιάσας τοὺς, εἶπε
τοὺς ἔλεγε μὲ παραβολαῖς· πῶς
ἠμπορεῖ νὰ διώξῃ ὁ Σατανᾶς
τὸν Σατανᾶν;

24 Καὶ ἐὰν μία βασιλεία
μερισθῇ εἰς τὰς λόγους, δὲν
ἠμπορεῖ νὰ σταθῇ ἡ βασιλεία
ἐκείνη.

25 Καὶ ἐὰν ἕνα σπίτι με-
ρισθῇ εἰς τὰς λόγους, δὲν ἠμ-
πορεῖ νὰ σταθῇ τὸ σπίτι ἐκεῖ-
νο.

26 Καὶ ἐὰν ὁ Σατανᾶς ἐση-
κώθη ἐναντίος εἰς τὰς λόγους,
καὶ ἐδιαμερίσθη, δὲν δυνάμη
νὰ σταθῇ, ἀλλὰ τέλος ἔχει.

27 Κανένας δὲν δύνεται
νὰ πάρῃ τὰ σκεύματα τὰ ἀν-
δρεμένα ἐμπαίνοντας εἰς τὸ
σπίτι, ἂν δὲν δέσῃ πρῶτον
τὸν ἀνδρεμένον· καὶ τότε νὰ κυ-
βερνήσῃ τὸ σπίτι.

28 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι
ὅλα τὰ ἁμαρτήματα θὰ συ-
χωρεθοῦν εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνθρώπων καὶ ὅσαι βλασφημίαις
βλασφημήσουσι.

29 Ἀλλὰ ὅποιος βλασφη-
μήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον,
δὲν τὸν συγχωρεῖται εἰς τὸν
αἰῶνα, ἀλλὰ κολασκείνεται αἰω-
νίως.

30 Διατὶ ἔλεγαν, ὅτι ἔχει
πνεῦμα ἀκάθαρτον.

31 Ἔρχεται λοιπὸν οἱ ἀ-
δελφοί τε καὶ ἡ μητέρα τὴ σε-
βασμοῦ ἔξω ἔστειλαν εἰς αὐτὸν
καὶ τὸν ἐκάλεσαν· καὶ ὄχλος
πολὺς ἐκάθεντο τριγύρα.

32 Καὶ λέγοντας, νὰ, ἡ μά-
νασε καὶ τὰ ἀδελφιάσου σὲ γο-
ρεύει ἔξω.

33 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ λέγε-
τες, τίς εἶναι ἡ μάνα μου ἢ οἱ
ἀδελφοί μου;

34 Καὶ βλέποντας ἐκείνους
ὁπῦ ἐκάθενται τριγύρα λέ-
γει, νὰ ἡ μάνα μου καὶ τὸ ἀ-
δελφιάμου.

35 Διατὶ ὅποιος κάμνει
τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἐκεῖνος
εἶναι ἀδελφός μου καὶ ἀδελφή μου
καὶ μάνα μου.

Κεφ. ιγ'. 4.

ΚΑΙ πάλιν ἄρχισε νὰ δι-
δάσκῃ σιμὰ εἰς τὴν θάλα-
σσαν, καὶ ἐμαζώχθηκεν πο-
λὺς ὄχλος εἰς αὐτὸν, τόσον,
ὁπῦ ἐμπῆκε μέσα εἰς τὸ κα-
ΐκι καὶ ἐκάθησεν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἐ-
στέκετον εἰς τὸ πρεβιάλι εἰς τὴν γῆν.

2 Καὶ τοὺς ἐδίδασκε πολλὰ
μὲ παραβολαῖς· καὶ ἔλεγε τοὺς
εἰς τὴν διδαχήν τε.

3 Ἀκούετε· νὰ ὁπῦ βγῆκεν
ὁ σπορεὺς νὰ σπείρῃ.

4 Καὶ ἐκεῖ ὁπῦ ἔσπειρεν,
ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν σράτα,
καὶ ἦλθαν τὰ πουλιὰ τὰ κέρατε,
καὶ τὰ ἐκατάφαγαν.

5 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τόπον
πετρώδη, ὁπῦ δὲν εἶχε πολ-
λὴν γῆν καὶ ἀλθὲ ἐφίτρωσε
μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχῃ πολλὴν γῆν.

6 Καὶ ὡσὰν ἀνέτειλεν ὁ ἥ-
λιος ἐκαμαρτίθη, καὶ μὲ τὸ νὰ
μὴν ἔχῃ ῥίζαν ἐξεράνθη.

7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰ
ἀγκάθια, καὶ ἀνέβηκαν τὰ ἀγ-
κάθια καὶ τὸ ἔπνιξαν καὶ δὲν ἔ-
καμε καρπόν.

8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν
γῆν

14. μοιραθῇ

26- ἐδιαμοιράσθη.

28- βλασφημίαι.

5 ἐφύτρωσε.

6 ἐκαμαρτίθη.

ιγ - ἡφρωδίδη
ς ἡ ἁμαρτ.

21 ὁ δὲ ὁμοδ
κρεβδαῖ.

γλῶ τῶν κόγλων, καὶ ἔκαμε καρπὸν καὶ ἀνέβη καὶ αὔξανε· καὶ ἄλλο ἔκαμε τὸ ἕνα τριάντα· καὶ ἄλλο ἔκαμε τὸ ἕνα ἑξήντα· καὶ ἄλλο τὸ ἕνα ἑκατόν.

9 Καὶ ἔλεγε τοῖς, ὅποιος ἔχει ἀυτία νὰ ἀκύσῃ, ἂς ἀκύσῃ.

10 Καὶ ὅταν ἐπόμενε μόναχος, τὸν ἐρώτησαν τὴν παραβολὴν ἐκεῖνοι ὁπῦ ἦταν τρυγῶντας, μαζὶ μὲ τοὺς δωδεκα μαθητάδες.

11 Καὶ τοῦς εἶπεν· ἐσᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίσῃτε τὰ μυστήρια τῆ βασιλείας τῦ Θεῦ· ἀμὴ εἰς ἐκείνες ὁπῦ εἶν ἀπέξω, γίνονται ὅλα μὲ παραβολάς.

12 Ἵνα βλέποντες βλέπουσι, καὶ νὰ μὴν καταλαμβάνουσι· καὶ ἀκόντες νὰ ἀκύσι καὶ νὰ μὴν γνωρίσῃ· μήπως καὶ μετανόσῃ καὶ τοῦ συγχωρεθῇ τὰ ἁμαρτήματάτες.

13 Καὶ λέγει τοῦς, ἐτὰ τῶν παραβολὴν δὲν ἐξεύρετε, καὶ πῶς θέλετε γνωρίσει ὅλες τῆ παραβολάς;

14 Ἐκεῖνος ὁπῦ σπέρνει, σπέρνει τὸν λόγον.

15 Καὶ ἐκεῖνοι ὁπῦ εἶν ἐκεῖνοι, ὁπῦ εἶν σπαρμένοι εἰς τῆ σοχίτας, εἰς τοῦ ὁποίες ὅταν σπέρνῃ ὁ λόγος· καὶ ὅταν τὸν ἀκύσουν παρευθὺς ἔρχεται ὁ Σατανᾶς, καὶ σφάνει τὸν λόγον ὁπῦ εἶναι σπαρμένος μέσα εἰς τῆ καρδίας τοῦς.

16 Ὁμοίως, καὶ ἐκεῖνοι ὁπῦ εἶν ἐκεῖνοι ὁπῦ σπέρνονται εἰς τὰ πετρώδη, οἱ ὁποῖοι ὅταν ἀκύσουν τὸν λόγον, εὐθὺς μὲ χαρᾶς τὸν παίρνουσι.

17 Ἀμὴ δὲν ἔχουσι ῥίζαν εἰς τοῦ λόγου τοῦς, ὀνὰ εἶναι κοσμοφάκαιροι· καὶ ἀπέκει ὅσαν γίνῃ θλίψις, ἢ διωγμὸς, διὰ τὸν λόγον, παρευθὺς σκανδαλίζονται.

18 Καὶ ἐκεῖνοι εἶναι πάλιν, ὁπῦ σπέρνονται εἰς τὰ ἀγκάθια, ὁπῦ ἀκύουσι τὸν λόγον,

19 Καὶ οἱ φροντίδες τῦ κόσμου ἐτοῦτε, καὶ ἡ ἀπάτη τῦ πλούτου καὶ οἱ ἄλλαις ὀπεθυμίαις ὁπῦ ἐμπαίνουσι μέσατες, πνίγουσι τὸν λόγον καὶ γίνεται ἄκαρπος.

20 Καὶ ἐκεῖνοι εἶναι πάλιν ὁπῦ ἐσπάρθηκαν εἰς τὴν γλῶ τὴν κόγλη, ὁπῦ ἀκύει τὸν λόγον καὶ τὸν δέχεται· καὶ καρποφορεῖ τὸ ἕνα τριάντα· καὶ τὸ ἄλλο ἑξήντα, καὶ τὸ ἄλλο ἑκατόν.

21 Καὶ τοῦς ἔλεγε, μήπως ὁ λύχνος ἔρχεται νὰ βαθῆ δὸ κάτω εἰς τὸ σπίτι ἢ εἰς τὸ κρεβάτι; καὶ ὄχι νὰ βαθῆ ἀπάνω εἰς τὸν λυχνοστάτη;

22 Διατὶ δὲν εἶναι κανένα κρυφὸν, ὁπῦ νὰ μὴν φανερωθῆ. οὐ ἢ ἔχουν κανένα δὸ κρυφὸν, ὁπῦ νὰ μὴν ἔλθῃ εἰς τὸ φανερόν.

23 Ὅποιος ἔχει ἀυτία νὰ ἀκύσῃ, ἂς ἀκύσῃ.

24 Καὶ ἔλεγε τοῦς, ἴδετε τὸν νοῦν σας εἰς ἐκεῖνα ὁπῦ ἀκύετε. μὲ τὸ μέτρον ἐκεῖνο ὁπῦ μετρᾶτε, θέλει σᾶς μετρηθῆ. καὶ θέλει βαθῆ παραπάνω εἰς ἐσᾶς ὁπῦ ἀκύετε.

25 Ὅποιος ἔχει, θέλει τοῦ δοθῆ καὶ ἄλλο. καὶ ἐκεῖνος ὁπῦ δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο ὁπῦ ἔχει θέλει παρθῆ ἀπ' αὐτόν.

26 Καὶ ἔλεγε· τέτοιας λογῆς εἶναι ἡ βασιλεία τῆ Θεῦ, ὡσὰν ἕνας ἄνθρωπος, ὁπῦ νὰ ῥίξῃ τὸν σπόρον εἰς τὴν γλῶ.

27 Καὶ νὰ κοιμᾶται, καὶ

ἐκεῖ-

σκιόνται νύκτα καὶ ἡμέραν· Καὶ ὁ σπόρος βλαστάνει καὶ μακρύνει· μὲ τρόπον ὁποῦ αὐτὸς δὲν ἠξεύρει.

28 Διατὶ ἡ γῆ ἀπαθύτης καρπίνει τὸ καρπόν, πρῶτα χορτάρι, καὶ ὕστερα ἀστάχυ, μετὰ πάλι γεμᾶτον σιτάρι τὸ ἀστάχυ.

29 Καὶ ὅταν φωμώσῃ, παραυθὺς στέλλει τὸ δρεπάνι, διατὶ ἔφθασε τὸ θέρος.

30 Καὶ ἔλεγε· μὲ τίνα ὁμοιάσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. ἢ μὲ ποίαν παραβολὴν, νὰ τὴν συγκρίνωμεν;

31 Ὡσὰν τὸ κοκκὶ τοῦ συναπίου, τὸ ὁποῖον ὅταν σπαρθῇ εἰς τὴν γῆν εἶναι μικρότερον ἀπὸ ὅλα τὰ σπέρματα ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν γῆν.

32 Καὶ ὡσὰν σπαρθῇ ἀνεβαίνει καὶ γίνεται μεγαλήτερον ἀπὸ ὅλα τὰ λάχανα, καὶ κάμνει κλάδια μεγάλα, εἰς τόσον ὁποῦ ἠμποροῦν τὰ πουλία τοῦ οὐρανοῦ νὰ φωλίαν εἰς τὴν σκιάν του.

33 Καὶ μὲ τόσους λόγους πολλοῖς παραβολαῖς ἐλάλει τὸν λόγον, καθὼς ἠδυνάντουν νὰ ἀκούσουν.

34 Καὶ χωρὶς παραβολὴν δὲν ἐλάλει· καὶ κατὰ μόνας ἐμαθητάδευε τοὺς τὰ ἐξεδιάλυνε ὅλα.

35 Καὶ λέγει εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὡσὰν ἐβράδυνε, ἂς περάσωμεν πέρα.

36 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἀφήσαν τὸν ὄχλον· καὶ τὸν ἐπῆραν καθὼς ἦταν μέσα εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἦταν μαζί τὰ ἄλλα πλοῖα.

37 Καὶ ἔκαμεν θύελλα μεγάλη· καὶ τὰ κύματα ἐκτυπῶσαν καὶ ἔμπαιναν μέσα εἰς τὸ πλοῖον, εἰς τόσον ὁποῦ ἐκίνδυνεψαν νὰ γεμίσῃ.

38 Καὶ αὐτὸς ἦτον εἰς τὴν πρύμνην, καὶ ἐκοιμᾶτον εἰς τὸ προσκέφαλον· καὶ τὸν ἐξύπνησαν καὶ λέγουν· διδάσκαλε, δὲν σε μέλει ὁποῦ χανόμεθα;

39 Καὶ ἐσηκώθη καὶ ἐπρόστυξε μὲ φοβερισμὸν τὸν ἄνεμον, καὶ τὴν θαλάσσης εἶπε, σιώπα· ἀποτρομάσθητε· καὶ ὁ ἄνεμος ἔπαυσε καὶ ἔγινε γαλήνη μεγάλη.

40 Καὶ λέγει εἰς, διατὶ εἶστε ἔτζι φοβιτζάρεις; πῶς δὲν ἔχετε πίστιν;

41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μεγάλον· καὶ ἔλεγαν ἕνας εἰς τὸν ἄλλον· τὰ χαρὰ τοῦ νὰ εἶναι οὗτος, ὁποῦ τοῦ ὑπακούει καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα;

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΙ ὡσὰν ἐπέρασαν πέρα τὴν θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν,

2 Εὐθὺς ὁποῦ ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ καΐκι, τοὺς ἀπάντησεν ἕνας ἄνθρωπος ὁποῦ ἤρχετον ἀπὸ τὰ μνήματα, μὲ πνεῦμα ἀκάθαρτον.

3 Ὁ ὁποῖος ἐκατοίκει εἰς τὰ μνήματα· καὶ κανεὶς δὲν ἠμπόρει νὰ τὸν δέσῃ, οὐδὲ μὲ ἁλυσίδες.

4 Διατὶ πολλαῖς φορᾶς καὶ μὲ τὰς κλάψαις, καὶ μὲ τὰς ἁλυσίδες τὸν ἔδεσαν, καὶ αὐτὸς καὶ τὰς ἁλυσίδες ἔκοψε καὶ τὰς κλάψαις ἐσύντριψεν· καὶ κανένας δὲν ἠμπόρει νὰ τὸν δαμάσῃ.

5 Καὶ πάντοτε νύκτα καὶ ἡμέρα ἔσκαζεν εἰς τὰ μνήματα καὶ εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἐκαλόπεπε τὸ λόγιε με τὰς πέτρες.

6 Καὶ

39 ἀποτρομάσθητι.

Κοκκ. vid. Matth. 17, 20.

17 ἔρχεται.

21 – ἐμβλέψας.

/ 14

23 – 24 φιλαργύροις

6 Καὶ ὡσὰν ἴδε ὁ Ἰησῆς
ἀπὸ μακρᾶ ἴδ ἔρχμε κ᾽ ὁ ἐ-
φροσκύνησε,
7 Καὶ κράξας μεγαλοφώ-
νως εἶπε· τί ἔχεις ἐσὺ νὰ κάμ-
νης μὲ ἐμᾶς Ἰησῆ υἱὲ τῆ
Θεῆ τῆ ὑψίστε; ὁρκίζωσε εἰς
τὸ Θεὸν μὴ μὲ βασανίσης.
8 Διατὶ τῆ ἔλεγε, ἐσὺ
πνεῦμα ἀκάθαρτον, βγᾶ ἀπὸ
τὸ ἀνθρῶπον τοῦτον.
9 Καὶ τὸ ἐρώτησε τί εἶναι
τὸ ὄνομάσε; κ᾽ ἀπεκρίθη κ᾽
εἶπε, λεγεὼν εἶναι τὸ ὄνομάμε,
ὅτι εἴμαστε πολλοί.
10 Καὶ τὸ ἐπαρακάλεσε πολ-
λὰ, νὰ μὴν τὰς στείλῃ ἔξω
ἀπὸ τὴν χώρα.
11 Καὶ ἦτον ἐκεῖ εἰς τὰ
ὄρη μεγάλη ἀγέλη χοῖρων
ὀπῆ ἔβοσκε.
12 Καὶ τὸ ἐπαρακάλεσαν
ὅλοι οἱ δαίμονες, λέγοντες,
πέμψαμας εἰς τὰς χοίρας νὰ
ἐμπῆμεν εἰς αὐτάς. κ᾽ παρε-
χώρησε ὁ Ἰησῆς τὰς ἔδωσεν
ἄδεια.
13 Καὶ ὡσὰν ἀγλίκαν τὰ
ἀκάθαρτα πνεύματα, ἐμπῆκαν
εἰς τὰς χοίρας, κ᾽ ὥρμησεν ἡ
ἀγέλη ἀπὸ τὸ ἐγκρεμνὸν εἰς
τὴν θάλασσαν· κ᾽ ἦτον ὡσὰν
δύο χιλιάδες κ᾽ ἐπνίγνεν
εἰς τὴν θάλασσαν.
14 Καὶ ἐκεῖνοι ὀπῆ ἔβο-
σκαν τὰς χοίρας ἔφυγαν, κ᾽
ἐπῆγαν κ᾽ τὸ εἶπαν εἰς τὴν
πόλιν, κ᾽ εἰς τὰ χωρία.
15 Καὶ οἱ ἀνθρῶποι ὡσὰν
τὸ ἤκουσαν ἀγῆκαν νὰ ἰδοῦν
τί εἶναι ἐκεῖνο ὀπῆ ἔγινε. Καὶ
ἤλθαν εἰς τὸν Ἰησῆ, κ᾽ βλέ-
πουν τὸν δαιμονισμένον ὁποῦ
εἶχε τὸν λεγεῶνα, κ᾽ ἐκάθετον
ἐνδυμένος κ᾽ σωφρονισμέ-
νος κ᾽ ἐφοβήθηκαν.
16 Καὶ ἐκεῖνοι ὀπῆ τὸ ἴδα-
σι, τοὺς τὸ ἐδιηγήθηκαν,
πῶς ἔγινεν εἰς τὸν δαιμονισμέ-
νον, κ᾽ διὰ τοὺς χοίρους.
17 Καὶ ἄρχισαν νὰ τὸν παρα-
κεβῶσι, νὰ παγῇ ἀπὸ τὰ
σύνορά τους.
18 Καὶ ὡσὰν ἐμπῆκε μέ-
σα εἰς τὸ καΐκι τὸν ἐπαρακά-
λει, ἐκεῖνος ὀπῆ ἦτον φορτί-
τερα δαιμονισμένος νὰ εἶναι
μαζίτου.
19 Καὶ ὁ Ἰησῆς δὲν τὸν ἄφη-
κεν, ἀλλὰ τοῦ εἶπε, σύρε εἰς
τὸ σπίτι σου, κ᾽ εἰς τοὺς ἰδικούς
σου, κ᾽ εἰπέτες ὅσα σοῦ ἔκαμεν
ὁ κύριος, κ᾽ σὲ ἐλεήσεν.
20 Καὶ ἐδιέβη, κ᾽ ἄρχισε
νὰ κηρύττῃ εἰς τὴν Δεκάπο-
λιν, ὅσα τοῦ ἔκαμεν ὁ Ἰησῆς,
κ᾽ ὅλοι ἐθαύμαζαν.
21 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασεν ὁ
Ἰησῆς πέρα μὲ τὸ καΐκι, ἐ-
μαζόχθη πολὺς λαὸς εἰς αὐ-
τὸν, κ᾽ ἐκεῖνος ἦτον εἰς τὸ πε-
ριγιάλι.
22 Καὶ νὰ, κ᾽ ἔρχεται ἕνας
ἀπὸ τοὺς ἀρχισυναγώγους τὸ
ὄνομάτου Ἰαείρος· κ᾽ ὡσὰν
τὸν ἴδεν, ἔπεσεν εἰς τὰ ποδία
τοῦ.
23 Καὶ τὸν ἐπαρακάλεσε
πολλὰ λέγοντας, ὅτι ἡ θυγα-
τέρα μου εἶναι εἰς τὰ σωθῆμα·
κ᾽ νὰ ἔλθῃς νὰ βάλλῃς τὰ χέρια-
σου ἀπάνου της διὰ νὰ ἰατρε-
υθῇ, κ᾽ θέλει ζήσῃ.
24 Καὶ ἐπῆγε μαζίτου κ᾽
τὸν ἀκολούθησεν πολὺς ὄχλος κ᾽
τὸν ἐσφιγγόρεσαν.
25 Καὶ κάποια γυναῖκα
ὀπῆ ἦτον αἱμορρόεσα δώδε-
κα χρόνους·
26 Καὶ ἔπαθε πολλὰ ἀπὸ
πολλοὺς ἰατρούς, κ᾽ ἐξόδιασε
τὰ ὑπάρχοντάτης ὅλα κ᾽ δὲν

ὠφελήθη τίποτε, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ πρᾶγμα ἐπήλθεν εἰς τὸ χειρότερον.

27 Ἔρχονται δὲ καὶ ἄλλοι διὰ τῆς Ἰησοῦ, ἦλθε μέσα εἰς τὸ πλῆθος ὀπίσω, καὶ ἔθιγε τὸ ῥάκος.

Διότι ἔλεγε ὅτι κἂν μόνον τὸ ῥάκος νὰ πάρω θέλω ἰατρευθῆ.

29 Καὶ παραυτὰ ἐστέθη τὸ τρέξιμον τῆς αἱματόρροης· καὶ ἐγνώρισεν εἰς τὸ κορμίτης, ὅτι ἰατρεύθη τὸ βάσανον ἐκεῖνον.

30 Καὶ αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς ἐγνωρίζαν εἰς τὴν λόγον ὅτι δυνάμις ἐβγῆκεν ἀπ' αὐτόν, ἐγύρισεν εἰς τὸ πλῆθος καὶ εἶπε, τίς ἔθιγε τὰ ῥάκαμε;

31 Καὶ λέγαν οἱ μαθηταί αὐτοῦ τὸ ὄχλον βλέπεις ὅτι σὲ σπαχωρεῖ, καὶ λέγεις τίς με ἔθιγε;

32 Καὶ ἔβλεπε τριγύρα τὰ νὰ ἰδῆ ἐκεῖνον ὅπου τὸ ἔκαμε.

33 Καὶ ἡ γυναῖκα ἐφοβήθη καὶ ἔτρεμε, ἐξεύρασε ἐκεῖνο ὁ πᾶν ἔγινεν εἰς τὴν λόγον αὐτῆς, ἦλθε καὶ τὴν ἐπροσκύνησε, καὶ εἶπεν τὴν ἀλήθειαν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴν λέγει, ὦ θυγάτερ ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε, καὶ σύρε εἰς τὸ καλόν· καὶ νὰ εἶσαι γερή, ἀπὸ τὸ βάσανόν σου.

35 Καὶ ἀκόμη ἀμίλος ἔρχεται καὶ ἔρχονται ἀπὸ τὴν ἀρχισυνάγωγον καὶ λέγαν, ἡ θυγατέρα σου ἀπέθανε, καὶ τὶ πειράζεις πλέον τὸν διδάσκαλον;

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς παραυτὰ ἀκούσε τὸν λόγον ὅπου ἔλεγαν, λέγει εἰς τὸν ἀρχισυνάγωγον, μὴν φοβᾶσε μόνον πίστεψε.

37 Καὶ δὲν ἄφησε κανένα νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ, παρὲξ τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου.

38 Καὶ ἔρχονται εἰς τὸ σπίτι τοῦ ἀρχισυνάγωγου· καὶ βλέπει σύγχυσιν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ὅπου ἔκλαιαν καὶ ἐμοιρολογοῦσαν πολλά.

39 Καὶ ὅσαν ἐμπῆκε μέσα τοὺς εἶπε· τὶ συγχύζεσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον δὲν ἀπέθανεν, ἀμὰ κοιμᾶται,

40 Καὶ τὸν ἐγελοῦσαν· καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς βγάλεν ὄξω καὶ παίρνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ ἐκείνους ὁποῦ ἦταν μαζίτου· καὶ πάγει ἐκεῖ ὁποῦ ἐκείτεντον τὸ κορώτζι.

41 Καὶ πιάνει τὸν ἀπὸ τὸ χέρι, τοῦ λέγει· ταλιθὰ κούμι· τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ· κορώτζιον (ἰσόνα λέγω) σήκω ἀπάνω.

42 Καὶ παραυτὰ ἐσηκώθη ἀπάνω τὸ κορώτζιον καὶ ἐπερπάτει· διατὶ ἦτον δώδεκα χρονῶν· καὶ ἔγινεν ἔξεστικοὶ ἀπὸ τὸ μεγάλον θαῦμα.

43 Καὶ τοῦ ἐπαρέγγειλε πολλὰ κάμνεις νὰ μὴν τὸ ἐξεύρῃ, καὶ εἶπε νὰ τοῦ δώσουν νὰ φάγῃ.

Κεφ. ε'. 6.

ΚΑΙ ἀπ' ἐκεῖ ἔβγῆκε καὶ ἐπῆγε εἰς τὴν πατρίδα τοῦ, καὶ οἱ μαθηταί τοῦ ἠκολουθοῦσαν.

2 Καὶ ὅσαν ἦλθε τὸ σαββάτον, ἄρχισε νὰ διδάσκῃ εἰς τὴν συναγωγήν, καὶ πολλοὶ ἀκούοντες τὸν ἐξεπλήττεντο· καὶ ἔλεγαν, ἀπὸ ποῦ τοῦ ἦλθεν ἐκεῖνα ἐτοῦτα; καὶ τὶ εἶναι ἐτοῦτη ἡ σοφία ὁποῦ τοῦ ἐδόθη,

ὅτι

ἔρχοται.

12

ὅτι καὶ τοιαῦτα λογῖται δυνάμεις γίνονται διὰ μέσου τῶν χειρῶν αὐτοῦ;

3 Οὐχ οὗτος ἐστὶν ὁ τέκτων ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας, καὶ ἀδελφὸς τῶν Ἰακώβου, καὶ τῶν Ἰωσῆ, καὶ τῶν Ἰούδα, καὶ τοῦ Σίμωνος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς; καὶ ἐσκανδαλίζοντο εἰς αὐτόν.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν αὐτοῖς, ὅτι οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος, παρὰ τοῖς πατρίσι αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς συγγενεῦσι αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

5 Καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδὲ μίαν δυναμιν ποιῆσαι, πλὴν ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας ἐθεράπευσεν.

6 Καὶ ἐθαύμαζεν διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. καὶ ἐκύκλει τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων.

7 Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο· καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων.

8 Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς τὴν ὁδόν, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον, μὴ πήραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν,

9 Ἀλλὰ ὑποδεδεμένους σανδάλια· καὶ μὴ ἐνδύσασθαι δύο χιτῶνας.

10 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε, ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν.

11 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, οὐδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν, ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις καὶ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

12 Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον ἵνα μετανοήσωσιν.

13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἔχριον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους, καὶ ἐθεράπευον.

14 Καὶ ἤκουσεν ὁ Ἡρῴδης ὁ βασιλεύς· διατὶ ἐφανερώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον ὅτι ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.

15 Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Ἠλίας ἐστί· καὶ ἄλλοι ἔλεγον ὅτι προφήτης ἐστὶ, ὡς εἷς τῶν προφητῶν.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρῴδης ἔλεγεν, ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα, Ἰωάννης οὗτος ἐστὶν· αὐτὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται.

17 Διατὶ αὐτὸς ὁ Ἡρῴδης ἐστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα τοῦ Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησε.

18 Διατὶ ὁ Ἰωάννης ἔλεγε τῷ Ἡρῴδῃ, ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.

19 Καὶ ἡ Ἡρωδιὰς ἐνεῖχε αὐτῷ, καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ οὐκ ἐδύνατο.

20 Διατὶ ὁ Ἡρῴδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ ἐφύλασσεν αὐτὸν, καὶ ἀκούσας αὐτοῦ,

πον, ἔκαμνε πολλὰ, καὶ τοῦ ἤκουε μὲ χαρᾶς.

21 Καὶ ὅτον ἔχασεν μία ἡμέρα ὀλίγον εἰς τὰ γενέθλια τοῦ Ἡρώδου εἰς τὰ γενέθλια ἔκαμε φαγίτι καὶ ἐκάλεσε τοὺς αὐθεντάδες καὶ τοὺς χιλιάρχους καὶ τοὺς πρώτους τῆς Γαλιλαίας.

22 Ἦλθε καὶ ἡ θυγατέρα τῆς Ἡρωδιάδος καὶ ἐχόρευσε, καὶ ἄρεσε τοῦ Ἡρώδου καὶ τοῦ κόσμου ὅπου ἐκάθουνταν εἰς τὸ τραπέζι, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ κοράσιον, ζήτησέ μου εἴτι θέλεις καὶ νὰ σὲ τὸ δόσω.

23 Καὶ τοῦ ὤμοσεν, ὅτι, εἴτι καὶ ἂν μὲ ζητήσῃς νὰ σὲ τὸ δόσω, ἕως τὸ ἥμισυ τῆς βασιλείας μου.

24 Καὶ ἐκείνη ἐβγῆκεν ἔξω καὶ εἶπεν τῆς μάνας της, τί νὰ ζητήσω, καὶ ἐκείνη τῆς εἶπεν, τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.

25 Καὶ παρευθὺς ἐμπῆκε μέσα μὲ σπουδὴν εἰς τὴν βασιλείαν, καὶ ἐζήτησε λέγοντας, νὰ μὲ δώσῃς ἐπάνω τῆς ἀμέσως εἰς ἕνα πινάκι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.

26 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλυπήθη πολλὰ, ἀμὴ διὰ τοὺς ὅρκους ὅπου ἔκαμε, καὶ διὰ τοὺς κεφεσμένους ὅπου ἐκάθουνταν μαζί του δὲν ἐθέλησε νὰ τὴν ἀποδοκιμάσῃ.

27 Καὶ παρευθὺς ἔστειλε ὁ βασιλεὺς τζελάτη, καὶ ἐπρόσταξε νὰ φέρῃ ἡ κεφαλήν του. καὶ ἀλλὰ ἐπῆγε καὶ ἀπεκεφάλισεν μέσα εἰς τὴν φυλακὴν,

28 Καὶ ἔφερε τὴν κεφαλήν του μέσα εἰς ἕνα πινάκι, καὶ ἔδωκεν τὴν κοράσιον, καὶ τὸ κοράσιον τὴν ἔδωκεν τῆς μάνας της.

29 Καὶ ἀφοῦ τὸ ἄκουσαν οἱ μαθηταί της, ἦλθαν καὶ ἐσύκωσαν τὸ κορμί του. καὶ τὸ ἔβαλαν μέσα εἰς τὸ μνῆμα.

30 Καὶ ἐμαζώχθησαν, οἱ ἀπόστολοι εἰς τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπαν τὴν ὅλα ὅσα καὶ ἐποίησαν, καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

31 Καὶ λέγει τοὺς ἀμέτε ἐσεῖς ἀπόσας χωρίσασας, εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαυθῆτε ὀλίγον· διατὶ ἦταν πολλοὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἐπάγαιναν καὶ ὅπου ἤρχουνταν· καὶ μὲ τὴν ἀφίσαν νὰ φάσι.

32 Καὶ ἐπῆγαν εἰς ἕνα ἔρημον τόπον μὲ καράβι ξεχωρισταί.

33 Καὶ οἱ ὄχλοι τοὺς ἴδαν ὅπου ἐπάγαιναν, καὶ πολλοὶ ἐγνάρισαν τὴν Χερσὸν· καὶ ἔτρεξαν πεζοὶ ἀπὸ ὅλαις τῆς πόλεις ἐκεῖ· καὶ ἐπῆγαν εἰς ἀνεβὸ· καὶ ἐμαζώχθηκαν εἰς αὐτόν.

34 Καὶ βγαίνοντας ἔξω ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολὺ ὄχλον, καὶ τοὺς ἐσπλαγχνίσθη, ὅτι ἦταν σὰν πρόβατα ὅπου δὲν ἔχουν ποιμένα· καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς διδάσκῃ πολλά.

35 Καὶ ἀφοῦ ἐπέρασε πολλὴ ὥρα, ἐπῆγαν κοντὰ οἱ μαθηταί τοῦ καὶ λέγουν, ὁ τόπος εἶναι ἔρημος, καὶ ἡ ὥρα εἶναι πολλή.

36 Ἀπόλυσέ τους νὰ πάσι τριγύρω εἰς τὰ χωρία καὶ εἰς τὴν χώρας νὰ ἀγοράσουν ψωμὶ διὰ λόγου τους· διατὶ δὲν ἔχουν τί νὰ φάσι.

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ λέγει τοὺς, δόστε τους ἐσεῖς νὰ φάσι· καὶ λέγουν τοῦ νὰ πάμε νὰ ἀγοράσωμεν διακόσια δηνάρια ψωμὶ νὰ τοὺς δώσωμεν νὰ φάσι.

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε πόσα

= ἐσύκωσαν.

α, ἐβάλαμε τὸ σῶμα.

β, ἐμπιστεύθη νὰ φύσουν ἀφίσαν.

α, δίμιον.

πόσα ψωμία ἔχετε; σύρτε ἰδέιν· ἐπῆγαν καὶ ἴδαν· καὶ λέγει τοῖς, πέντε, καὶ δύο ψάρια.

19 Καὶ ἐπροσταξίνες νὰ τοὺς βάλλουν ὅλες νὰ καθίσουν εἰς τὰ χλορὰ χορτάρια, τραπέζια τραπέζια.

40 Καὶ ἐκάθισαν τραγοῖαις τραγοῖαις· ἀπὸ ἑκατὸν, ἀλλὲ ἀπὸ πενήντα.

41 Καὶ ἐπῆρε τὰ πέντε ψωμία καὶ τὰ δύο ψάρια, καὶ ἀνεβλέψισεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εὐλόγησε καὶ κατέκοψε τὰ ψωμία καὶ ἐδωκείνα εἰς τοὺς μαθητάδες νὰ τοὺς τὰ βάλλουν ὀμπροστάτες· καὶ τὰ δύο ψάρια τὰ ἐμοίρασεν εἰς ὅλες.

42 Καὶ ἔφαγαν ὅλοι καὶ ἐχόρτασαν,

43 Καὶ ἐσύκασαν κομμάτια δώδεκα κοφίνια γεμάτα· καὶ ἀπὸ τὰ ψάρια.

44 Καὶ ἤτοι οἱ εἰνεῖς ὁποῦ ἔφαγαν τὰ ψωμία, κοντὰ πέντε χιλιάδες ἄνδρες.

45 Καὶ εὐθὺς ἀνάγκασε τοὺς μαθητάδες νὰ ἐμπαίσουν εἰς τὸ καράβι νὰ περάσουν πέρα, εἰς τὴν Βηθσαϊδὰ ἕως ὁποῦ νὰ ἀπολύσῃ τὸ ὄχλον.

46 Καὶ εἰς τὸν ἀφινοπλάστας ἐπῆγε εἰς τὸ ὄρος νὰ προσευχηθῇ.

47 Καὶ ὁποὺ ἐβραδίασι, τὸ καράβι ἦτον εἰς τὴν μέσην τῆς θαλάσσης· καὶ αὐτὸς ἦτον μοναχὸς εἰς τὴν γῆν.

48 Καὶ ἔβλεν ὁποῦ ἐβασανίζιτον νὰ λάμνουν, διότι ὁ ἄνεμος ἦτον ἀντίπαλος, καὶ τὴν τετάρτην βίγλαν τῆς νυκτὸς ἐπῆγε εἰς εἰνεῖς περιπατῶντας ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἤθελε νὰ τοὺς περάσῃ.

49 Καὶ οἱ εἰνεῖς ὁποὺ τὸν ἴδαν ὁποῦ ἐπερπάτε ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, ἐνόμιζαν πῶς νὰ εἶν φάντασμα, καὶ ἐκράξαν.

50 Διατὶ ὅλοι τὸν ἴδαν καὶ ἐσυνταράχθηκαν καὶ παρευθὺς τοὺς ἐσιώτυχε καὶ λέγει τοῖς· ἔχετε θάρρος, ἐγώ εἰμι, μὴν φοβᾶσθε.

51 Καὶ ἀνέβη ἀπάνω εἰς τὸ καράβι, καὶ ὁ ἄνεμος ἔπαυσε· καὶ πολλὰ θαυμάστε ἐτρόμαξαν μέσαις καὶ ἐθαύμαζαν.

52 Διατὶ δὲν ἐκατάλαβαν τὸ πρᾶγμα τῶν ψωμίων, ὅτι ἡ καρδίαις ἦτον τρανχά.

53 Καὶ ἐπέρασαν καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν γῆν τῆς Γεννησαρὲτ, καὶ ἐράξαν εἰς τὴν λιμνάρα.

54 Καὶ ὁποὺ ἐβγῆκαν ἀπὸ τὸ καράβι, εὐθὺς ὁ λαὸς ἐγνώρισε τὸν ἐκεῖνον.

55 Καὶ ἔτρεξαν εἰς ὅλα τὰ χωρίχωρα ἐκεῖνα· καὶ ἄρχισαν νὰ φέρνουν ἀπάνω εἰς τὰ κρεβάτια ὅλες τοὺς ἀρρωστιαβούς, ὅπου ἄκουν ὅτι ἐκεῖ εἶν.

56 Καὶ ὅπου ἤθελε πάγει εἰς χωρία ἢ εἰς πόλεις, ἢ εἰς χωρίφια, εἰς τὰ παζάρια τοῦ ἐβάζουν τοὺς ἀδυνατοῦντες, καὶ τὸν ἐπαρακαλοῦσαν νὰν τὴν ἄγγιχν τοῦ ῥάχχου νὰ πάσῃ· καὶ ὅσοι ἤθελαν τὸν πάσῃ, ἐλυτρώνανε ἀπὸ τὴν ἀδυνασίαν.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ ἐμαζόχθηκαν εἰς αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι· καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς ὁποῦ ἦλθαν ἀπὸ τὰ Ἱερουσόλυμα.

2 Καὶ ὁποὺ ἴδαν κάποιες ἀπὸ τοὺς μαθητάδες, ὁποῦ ἔτρωγαν μὲ μολυσμένα χέρια,

ρια, τυτέςι μὲ ἄνιπα, τοῦ ἔφεξαν.

3 Διατὶ οἱ φαρισαῖοι κ᾽ ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι δὲν νιπτοῦσι κεγὰ ἕως τ᾽ ἀγκῶνα δὲν τρώγουσι, βαςῶντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων.

4 Καὶ ὅταν γυρίζωσι ἀπὸ τὸ πιάζα δὲν τρώγουσιν ἂν δὲν εἶναι τὰ χέρματες πλυμμένα κεγ᾽ κ᾽ ἄλλα πολλὰ εἶναι ὅπου τὰ ἐπαρέλαβαν νὰ τὰ κρατοῦσι· πλυσίματα ποτηρίων κ᾽ λαγήνων, κ᾽ χαλκωμάτων κ᾽ κρεβατίων.

5 Μετὰ ταῦτα τ᾽ ἐρωτοῦσιν οἱ φαρισαῖοι κ᾽ οἱ γραμματεῖς· διατὶ οἱ μαθηταί σου δὲν περιπατοῦσι κατὰ τ᾽ παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀμὴ τρώγουσι χωρὶς νιπτά τὰ χέρματες.

6 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη κ᾽ λέγει τους· κεγὰ ἐπροφήτευσεν ὁ Ἠσαΐας διὰ σᾶς τοὺς ὑποκρίτας, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· ἐπὶ τοῦ λαοῦ μὲ τὸ στόμα μὲ τιμᾶ, ἀμὴ ἡ καρδία του εἶναι μακρὰ ἀπὸ μένα.

7 Εὐκαιρα μὲ τιμοῦσι, μὲ τὸ νὰ διδάσκουσι διδασκαλίας, παραγγελίας ἀνθρώπων.

8 Διατὶ ἀφήνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, βαστᾶτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων· πλυσίματα λαγήνων κ᾽ πυθαρίων, κ᾽ ἄλλα παρόμοια τέτοιας λοιπὸν πολλὰ κάμνετε.

9 Καὶ ἔλεγεν τους· κεγὰ χαλᾶτε τὴν παραγγελίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ φυλάξετε τὴν παράδοσιν τὴν δικήν σας.

10 Διατὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπε, τίμα τ᾽ πατέρα σου κ᾽ τ᾽ μητέρα σου· κ᾽ ὁποιος κακολογεῖ τ᾽ πατέρα ἢ τὴν μητέρα του νὰ θανατώνεται.

11 Καὶ σεῖς λέγετε, ἂν εἴπῃ ἄνθρωπος εἰς τ᾽ πατέρα του, ἢ εἰς τὴν μάνα του, Κορβᾶν, τὸ ὁποῖον θέλ νὰ εἴπῃ, δῶρον εἶναι ἐκεῖνο ὁποῦ θέλ νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ μένα.

12 Καὶ δὲν τ᾽ ἀφήνετε πλέον νὰ κάμῃ εἰς τ᾽ πατέρα του ἢ εἰς τ᾽ μητέρα του τίποτε.

13 Κάμνετε τ᾽ λόγον τοῦ Θεοῦ ἄκυρον διὰ τὴν παράδοσιν τοῦ δικήσας σας, ὁποῦ ἐπαρεδώκετε· κ᾽ ἄλλα πολλὰ παρόμοια ὅσα ἄλλα κάμνετε.

14 Καὶ ἐπροσκαλέσε τὸ πλῆθος ὅλον κ᾽ τοῦ ἔλεγεν, ἀκούσατέ με ὅλοι κ᾽ καταλάβετε.

15 Δὲν εἶναι κανένα πρᾶγμα ὁποῦ νὰ ἐμπαίνῃ ἀπέξω μέσα εἰς τ᾽ ἄνθρωπον, τὸ ὁποῖον νὰ ἠμπορῇ νὰ τ᾽ μολύνῃ, ἀλλὰ ἐκεῖνα ὁποῦ βγαίνουσιν ἀπ᾽ αὐτόν, ἐκεῖνα εἶναι ὁποῦ μολύνουσι τ᾽ ἄνθρωπον.

16 Ὅποιος ἔχει αὐτία νὰ ἀκούσῃ ἂς ἀκούσῃ.

17 (Καὶ ὅταν ἐχώρησεν ἀπὸ τὸ πλῆθος) κ᾽ ἐπῆγε εἰς τὸ σπίτι τ᾽ ἐρωτοῦσιν οἱ ἀπόστολοι διὰ τὴν παραβολήν.

18 Καὶ λέγει τους· ἔτζι εἶστε κ᾽ ἐσεῖς ἄγνωστοι, δὲν γνωρίζετε, ὅτι ὅλον πρᾶγμα ὁποῦ ἐμπαίνει ἀπέξω μέσα εἰς τ᾽ ἄνθρωπον δὲν ἠμπορεῖ νὰ τ᾽ μολύνῃ.

19 Διατὶ δὲν πάγει εἰς τ᾽ καρδίαν του, ἀλλὰ εἰς τὴν κοιλίαν του, κ᾽ βγαίνει εἰς τ᾽ ἀφεδρῶνα, κ᾽ καθαρίζει ὅλα τὰ φαγιά.

20 Καὶ ἔλεγε ὅτι ἐκεῖνο ὁ-

πῦ

4 ἀπὸ ἀγορᾶς

14 ἀκούσατε

17 ἐρώτησαν

τῶ ἔρχεται ἀπὸ τ ἀνθρώπων
ἐκεῖνο μολύνει τ ἄνθρωπον.

21 Ἐκ τῆς ἀπὸ μέσα ἀπὸ
τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων
ἐξέρχονται κακοὶ διαλογισμοὶ,
μοιχείαι, πορνείαι, φόνοι,
22 κλοπαὶ, πλεονεξίαι,
πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια,
ὀφθαλμὸς, βλασφημία, ὑπερ-
ηφανία, ἀφροσύνη.
23 Πάντα τὰ πονηρὰ
ἀπὸ μέσα ἐξέρχονται καὶ μο-
λύνει τ ἄνθρωπον.
24 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς
ἀπῆλθεν εἰς τὰ σύνορα τ
Τύρου καὶ τ Σιδῶνος, καὶ ἐμ-
βὰς εἰς οἶκον τινὰ, θέλων μη-
δένα γνῶναι τ ἐξελθεῖν κρυβῆναι·
καὶ οὐ δυνάμενος λαθεῖν.
25 Ἀλλ' ἀκούσασα γυνὴ περὶ
αὐτοῦ, ἧς εἶχε θυγάτριον
πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλθοῦσα
προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας
αὐτοῦ.
26 Ἡ δὲ γυνὴ ἦν Ἑλληνίς,
Συροφοινίκισσα τῷ γένει.
καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόνιον
ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς.
27 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ,
Ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ
τέκνα· οὐ γὰρ καλὸν ἐστὶ λαβεῖν
τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν
τοῖς κυνάρια.
28 Καὶ ἐκείνη ἀπεκρίθη καὶ
λέγει αὐτῷ, Ναὶ, Κύριε· καὶ γὰρ
τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης
ἐσθίουσιν ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παι-
δίων.
29 Καὶ λέγει αὐτῇ, Διὰ τοῦτον
τὸν λόγον, ὕπαγε· ἐξῆλθε τὸ
δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρός σου.
30 Καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον
αὐτῆς, εὗρε τὸν δαιμόνιον
ἐξεληλυθότα, καὶ τὴν θυγατέ-
ρα αὐτῆς βεβλημένην ἐπὶ τὴν
κλίνην.
31 Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν
ὁρίων Τύρου καὶ Σιδῶνος, ἦλθε
πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλι-
λαίας ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων
τῆς Δεκαπόλεως.
32 Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κω-
φὸν καὶ μογιλάλον· καὶ παρακαλοῦσιν
αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα.
33 Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν
ἀπὸ τοῦ πλήθους κατ' ἰδίαν, ἔβαλε
τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ
ὦτα αὐτοῦ· καὶ πτύσας ἥψατο
τῆς γλώσσης αὐτοῦ.
34 Καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν
οὐρανὸν, καὶ ἀναστενάξας, λέγει
αὐτῷ· Ἐφφαθὰ, ὅ ἐστι διανοίγη-
θι.
35 Καὶ παραχρῆμα ἀνοίγη-
σαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαὶ, καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς
τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει
ὀρθῶς.
36 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς
ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν· ὅσον δὲ αὐ-
τοῖς διεστέλλετο, μᾶλλον περισσότερον
ἐκήρυσσον.
37 Καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο
λέγοντες· Καλῶς πάντα πεποίηκεν·
καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν,
καὶ τοὺς ἀλάλους λαλεῖν.

Κεφ. η'. 8.

Ἐν ἐκείναις τοῖς ἡμέραις ἐσόντος
πάλιν πολλοῦ ὄχλου, καὶ μὴ ἐχόντων
τί φάγωσιν· προσκαλεσάμενος ὁ
Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγει
αὐτοῖς.
2 Σπλαγχνίζομαι τὸν ὄχλον·
ἤδη γὰρ ἡμέρας τρεῖς ἐμ-
μένουσί μοι καὶ οὐκ ἔχουσι τί
φάγωσιν.
3 Καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις
εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται
ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ τινες αὐτῶν ἀπὸ
μακρόθεν ἥκασι.
4 Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν τούτους
δυνήσεται τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων
ἐπὶ ἐρημίας;
5 Καὶ ἐπηρώτα αὐτοὺς, Πόσους
ἔχετε ἄρτους; οἱ δὲ εἶπον, Ἑπτά.
6 Καὶ παραγγέλλει τῷ ὄχλῳ
ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν
τοὺς ἑπτὰ ἄρτους, εὐχαριστήσας
ἔκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, ἵνα παραθῶσι· καὶ παρέθη-
καν τῷ ὄχλῳ.
7 Καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα·
καὶ εὐλογήσας αὐτὰ, εἶπε καὶ
ταῦτα παραθεῖναι.
8 Καὶ ἐφάγοσαν καὶ ἐχορτάσθη-
σαν· καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν
κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρίδας.
9 Ἦσαν δὲ ὡς τετρακισχίλιοι·
καὶ ἀπέλυσεν αὐτοὺς.
10 Καὶ εὐθὺς ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον
μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἦλθε
εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.
11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι,
καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ,
ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ
τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν.
12 Καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύ-
ματι αὐτοῦ, λέγει· Τί ἡ γενεὰ
αὕτη ζητεῖ σημεῖον; ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ
σημεῖον.
13 Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς, πάλιν
ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, ἀπῆλθε
πέραν.
14 Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους·
καὶ εἰ μὴ ἕνα ἄρτον οὐκ εἶχον
μετὰ ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ.
15 Καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς,
λέγων· Ὁρᾶτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς
ζύμης τῶν Φαρισαίων, καὶ τῆς
ζύμης Ἡρῳδιανῶν.
16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλ-
λήλους, λέγοντες· Ἄρτους οὐκ
ἔχομεν.
17 Καὶ γνοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγει
αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους
οὐκ ἔχετε; οὔπω νοεῖτε, οὐδὲ συνί-
ετε; πεπωρωμένην ἔχετε τὴν
καρδίαν ὑμῶν;
18 Ὀφθαλμοὺς ἔχοντες, οὐ βλέ-
πετε; καὶ ὦτα ἔχοντες, οὐκ ἀκούετε;
οὐ μνημονεύετε;
19 Ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους
ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους,
πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων
ἤρατε; Λέγουσιν αὐτῷ, Δώδεκα.
20 Ὅτε τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρα-
κισχιλίους, πόσας σπυρίδας πλήρεις
κλασμάτων ἤρατε; Καὶ λέγουσιν
αὐτῷ, Ἑπτά.
21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Οὐ συνί-
ετε ἀκόμη;
22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδάν.
Καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλὸν,
καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ
ἅψηται.
23 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς
τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω
τῆς κώμης· καὶ πτύσας εἰς τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας
αὐτῷ, ἐπηρώτα αὐτὸν εἰ τι βλέπει.
24 Καὶ ἀναβλέψας, ἔλεγε· Βλέ-
πω τοὺς ἀνθρώπους ὡς δένδρα
περιπατοῦντας.
25 Εἶτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας
ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· καὶ
διέβλεψε, καὶ ἀπεκατεστάθη, καὶ
ἐνέβλεπε τὰ πάντα τηλαυγῶς.
26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς
οἶκον αὐτοῦ, λέγων· Μηδὲ εἰς τὴν
κώμην εἰσέλθῃς, μηδὲ εἰπῇς τινὶ
ἐν τῇ κώμῃ ταύτῃ.
27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας
Καισαρείας τῆς Φιλίππου· καὶ
ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς· Τίνα με
λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;
28 Οἱ δὲ ἀποκριθέντες αὐτῷ
λέγουσι· Ἰωάνην τὸν βαπτιστὴν·
καὶ ἄλλοι, Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ, ὅτι
εἷς τῶν προφητῶν.
29 Καὶ αὐτὸς ἐπηρώτα αὐτοὺς,
Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;
ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ·
Σὺ εἶ ὁ Χριστός.
30 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα
μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ.
31 Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς,
ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι
ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν
ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ
ἀποκτανθῆναι, καὶ μετὰ τρεῖς
ἡμέρας ἀναστῆναι.
32 Καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον
ἐλάλει. Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν
ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ.
33 Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐπετίμησε
τῷ Πέτρῳ, λέγων· Ὕπαγε ὀπίσω
μου, Σατανᾶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ
τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.
34 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν
ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,
εἶπεν αὐτοῖς· Εἴ τις θέλει ὀπίσω
μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν,
καὶ ἀρατω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ,
καὶ ἀκολουθείτω μοι.
35 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν·
ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου,
οὗτος σώσει αὐτήν.
36 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος,
ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον,
καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;
37 Ἢ τί δοῦναι ἀντάλλαγμα
τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;
38 Ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με
καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ
ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτω-
λῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ
ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ
τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων.

Franckesche Stiftungen zu Halle

μέρας ὅπῃ μὲ καρτερῆσι, καὶ δὲν ἔχουσι τί νὰ φάσι.

3 Καὶ ἂν τοὺς ἀφήσω νηστικοὺς νὰ πᾶσιν εἰς τὸ σπίτι τους, θέλουσιν ἀποκαμεῖ εἰς τὸν δρόμον· διατὶ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς ἦλθασιν ἀπὸ μακρά.

4 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ μαθηταί τοῦ καὶ λέγουν, καὶ ἀπὸ πῦ ἠμπορεῖ τινὰς νὰ τοὺς χορτάσῃ ἐτούτους ψωμὶ ἐδῶ εἰς τὴν ἐρημίαν;

5 Καὶ ἐρώτησε, πόσα ψωμία ἔχετε, καὶ λέγουν τοῦ, ἑπτά.

6 Καὶ ἐπρόσταξε τὸν λαὸν νὰ καθίσῃ ἀπάνω εἰς τὴν γῆ· καὶ ἐπῆρε τὰ ἑπτὰ ψωμία καὶ εὐχαρίστησε καὶ ἔκοψε· καὶ τὰ ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθηταί τοῦ νὰ τὰ βάλλουν ὁμπρός τοῦ· καὶ ἐδιάνεμε ὁμπρός τοῦ εἰς τὸν ὄχλον.

7 Καὶ εἶχαν καὶ ψαρόκια ὀλίγα· καὶ εὐλόγησε, καὶ εἶπε νὰ τὰ βάλλουν καὶ αὐτὰ ὁμπρός τοῦ.

8 Καὶ ἔφαγαν καὶ ἐχορτάσθη· καὶ ἐσύκωσαν τὰ κομμάτια ὅπῃ ἐπερισσεύσαν ἑπτὰ ζεμπίλια.

9 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἔφαγαν ἦταν ἕως τέσσαρες χιλιάδες, καὶ ὕστερα τοὺς ἀπόλυσε.

10 Καὶ παρευθὺς ἐμπῆκεν εἰς τὸ καρύβι μὲ τοὺς μαθηταί τοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.

11 Καὶ ἐβγῆκαν οἱ φαρισαῖοι καὶ ἄρχισαν νὰ τὸν ἐρωτοκαλλάσι, ζητοῦντες ἀπ' αὐτὸν σημεῖον ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, δοκιμάζοντάς τον.

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀναστενάξας εἰς τὸ πνεῦμά τοῦ, λέγει· διατὶ ἡ γενεὰ αὕτη ζητεῖ σημεῖον; βεβαιῶ σας λέγω, πῶς δὲν θέλει δοθῆ εἰς τοῦτο γενεὰν ἐτούτην σημεῖον.

13 Καὶ ἀφήσοντας καὶ ἐσέβη πάλιν εἰς τὸ καρύβι καὶ ἐπέρασι πέρα.

14 Καὶ ἐλησμόνησαν νὰ πάρουν ψωμία οἱ μαθηταί τοῦ καὶ δὲν εἶχαν μαζί τους παρὰ ἕνα ψωμὶ εἰς τὸ καρύβι.

15 Καὶ τοὺς ἐπαρήγγειλε λέγοντας· βλέπετε ἔχετε τὴν ζύμην τῶν Φαρισαίων, καὶ τῶν ζύμην τοῦ Ἡρώδου.

16 Καὶ ἐδιαλογίζοντο ἀναμεσάνα τους λέγοντες, ὅτι ψωμία δὲν ἔχομεν.

17 Καὶ γνωρίζωντας τὸ ὁ Ἰησοῦς, τοῦ λέγει· τί διαλογίζεσθε, ὅτι δὲν ἔχετε ψωμία; ἀκόμι δὲν γνωρίζετε ὁ ὢν κατεδαμένοι; ἀκόμι ἀνάδεκτον ἔχετε τὴν καρδίαν σας;

18 Μάτια ἔχοντες καὶ δὲν βλέπετε; καὶ αὐτία ἔχετε καὶ δὲν ἀκούετε; καὶ δὲν ἐθυμᾶσθε;

19 Ὅταν ἔκοψα τὰ πέντε ψωμία εἰς πέντε χιλιάδες ἀνθρώπους, πόσα κοφίνια γεμάτα κομμάτια ἐσυκώσετε; καὶ λέγουν, δώδεκα.

20 Καὶ ὅταν ἔκοψα τοὺς ἑπτὰ ἄρτους εἰς τοὺς τέσσαρες χιλιάδες, πόσα ζεμπίλια γεμάτα κομμάτια ἐσυκώσετε; καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν, ἑπτά.

21 Καὶ ἐκεῖνος τοῦ ἔλεγε, πῶς δὲν τὸ βάλετε εἰς τὸν νοῦν σας;

22 Καὶ ἔρχεται εἰς τὴν Βηθσαϊδάν, καὶ φέρνουσιν ἕνα τυφλὸν, καὶ παρακαλοῦσιν νὰ τὸν πάσῃ.

23 Καὶ πιάνοντας τὸ χέρι τοῦ τυφλοῦ, βγάλεν αὐτὸν ἔξω ἀπὸ τὴν χώραν· καὶ ἐπτύσεν εἰς

ἐσύ κάσον σημεῖα.

11 ἔρχεται.

31 ἤρχοντο

εἰς τὰ μάτα τῶ ἐβάλε τὰ χέρια τῶ ἀπάνω, καὶ τὰ ἐθεράπευσε.

24 Καὶ ἐρωτήσας τὸν ἀπάνω ἔλεγε, βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι σὰν δένδρα περιπατοῦντας.

25 Καὶ πάλιν ἔβαλε τὰ χέρια τῶ ἀπάνω εἰς τὰ μάτα τῶ, καὶ ἔκαμε νὰ ξαναϊδῇ· καὶ ἐκατεστάθη καὶ ἔβλεπε καθαρὰ ὅλες.

26 Καὶ ἔστειλεν εἰς τὸ σπίτι τῶ, καὶ τοῦ εἶπε νὰ μὴ ἐμβῇς μέσα εἰς τὴν χώραν μὴ ἢ νὰ τὸ εἰπῇς κανένας μέσα εἰς τὴν χώραν.

27 Καὶ ἐβγῆκεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταί τῶ εἰς τὰς χώρας τῆς Καισαρείας τοῦ Φιλίππου· καὶ εἰς τὴν στράταν ἐρώτησε τοὺς μαθητάς τῶ λέγοντάς τους· ποῖος με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι νὰ εἶμαι;

28 Καὶ αὐτοὶ ἀπεκρίθηκαν, (πολλοὶ λέγουσι) Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν· καὶ ἄλλοι Ἠλίαν· καὶ ἄλλοι ἕνα ἀπὸ τοὺς προφήτας.

29 Καὶ ὁ Χριστὸς τοὺς λέγει· ἀμὴ ἐσεῖς τίνα μὲ λέγετε νὰ εἶμαι; καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος καὶ λέγεν, ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστός.

30 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἐπρόσταξε μὴ φωνάξῃς μόνος, νὰ μὴν εἴπῃς κανένας τίποτε δι αὐτόν.

31 Καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς διδάσκῃ, πῶς κάμνει χρεία ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ παθῇ πολλά, καὶ νὰ παλαιωθῇ ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς, καὶ νὰ σκοτωθῇ, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρες νὰ ἀναστηθῇ.

32 Καὶ ἐδίδασκε παρρησία τὸν λόγον, καὶ παρακάλεσεν ὁ Πέτρος ἄρχισε νὰ τοῦ ἐπιπλήττῃ.

33 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γυρίζοντας καὶ βλέποντας τοὺς μαθητάς τῶ ἐπέτιμησε τὸν Πέτρον καὶ λέγεν, σύρε ὀπίσω μου Σατανᾶ, ὅτι δὲν φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τοῦ ἀνθρώπου.

34 Καὶ προσκάλεσε τὸ πλῆθος μὲ τοὺς μαθητάς τῶ καὶ λέγεν, ὅποιος θέλει νὰ μὲ ἀκολουθῇ, ἂς ἀρνηθῇ τὸν λόγον τῶ· καὶ ἂς πάρῃ τὸν σταυρόν τῶ καὶ ἂς μὲ ἀκολουθήσῃ.

35 Διατὶ ὅποιος θέλει νὰ φυλάξῃ τὴν ζωήν τῶ, θέλει τὴν χάσει· καὶ ὅποιος χάσῃ τὴν ζωήν τῶ, διὰ λόγου μου καὶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἐκεῖνος θέλει τὴν φυλάξῃ.

36 Διατί, τί θέλει ὠφεληθῇ ἄνθρωπος, ἂν κερδίσῃ ὅλον τὸν κόσμον, καὶ νὰ χάσῃ τὸν ψυχήν τῶ;

37 Ἢ τί νὰ δώσῃ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα διὰ τὴν ψυχήν τῶ;

38 Διατὶ ὅποιος ἐντραπῇ εἰς ἐμένα καὶ εἰς τοὺς λόγους μου εἰς τὴν γενεὰν ἐκείνην τὴν μοιχαλίδα καὶ ἁμαρτωλήν, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἐντραπῇ νὰ τὸν ὁμολογήσῃ, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ πατρός τῶ μαζὶ μὲ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους.

Κεφ. θ'. ο.

ΚΑΙ ἔλεγεν τοὺς, βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι εἶναι κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς ὁποῦ στέκονται ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουσι γεύθῃ θάνατον, ἕως ὁποῦ νὰ ἰδοῦσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ποῦ ἔλθε μὲ δύναμιν.

2 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ἓξ ἡμέρες ἐπῆρεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον

τερον καὶ Ἰακωβον καὶ Ἰωάννην,
καὶ ἀνέβασεν εἰς ὄρος
ὑψηλὸν ξεχωριστὰ μονάχος.
καὶ ἐμεταμορφώθη ὁμοιοστάτως.
3 Καὶ τὰ ῥοῦχά του ἔγιναν
λαμπερὰ, καὶ ἄσπρα καὶ πολλὰ ἀσπρὰ τὸ χιόνι, ὅπου βαφιὰς δὲν ἠμπορεῖ ἀπάνω εἰς τοῦτο γῆν νὰ τὰ λεύκανῃ.
4 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτοὺς ὁ Ἠλίας μὲ τὸν Μωϋσῆν καὶ ἐκουβεντίαζαν μὲ τὸν Ἰησοῦν.
5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος καὶ λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν, διδάσκαλε, καλὸν εἶναι νὰ εἴμεσταν ἐμεῖς ἐδῶ. καὶ ἂς κάμωμεν τρεῖς καλύβες, ἑνὰ μιὰν, καὶ τὸν Μωϋσῆν μιὰν· καὶ τὸν Ἠλίαν μιὰν,
6 Διατὶ δὲν ἤξερεν τί νὰ εἴπῃ· διατὶ ἦταν τρομαγμένοι,
7 Καὶ ἔγινεν ἕνα σύννεφον καὶ τοὺς ἐσκίασε· καὶ ἦλθε καὶ φωνὴ ἀπὸ τὸ σύννεφον ὅπου ἔλεγε, οὗτος εἶναι ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπημένος, αὐτοῦ ἀκούετε.
8 Καὶ ἐξαφνα βλέποντες τριγύρα, πλέον δὲν εἶδαν τινὰ κανένα παρὰ μονάχα τὸν Ἰησοῦν, μαζὶ μὲ τοὺς λόγους.
9 Καὶ ὅταν ἐκατέβαινεν ἀπὸ τὸ βουνὸ τοῦ ἐπαράγγειλε νὰ εἰπῇς κανένας ὅσα εἶδαν· παρὰ μονάχα ὅταν ἀναστηθῇ ἀπὸ νεκροὺς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
10 Καὶ ἐφύλαξαν τὸν λόγον, καὶ ἀπαμεσάτες ἐζητοῦσαν, τί θέλει νὰ εἴπῃ τὸ ἀπὸ νεκροὺς ἀναστῆναι.
11 Καὶ ἐρωτήσαν λέγοντες, διατὶ λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, πῶς κάμνει χρεία νὰ ἔλθῃ ὁ Ἠλίας πρῶτα;
12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπε. ὁ Ἠλίας ἔρχεται πρῶτον, νὰ ἀποκαταστήσῃ ὅλα (τὰ πρέπει) καὶ καθὼς εἶναι γεγραμμένον διὰ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἐπρέπει νὰ πάθῃ πολλὰ καὶ νὰ καταφρονεθῇ.
13 Ἀλλὰ λέγω σας ὅτι καὶ ὁ Ἠλίας ἦλθε καὶ ἐκαμάνταν ὅσα ἤθελαν, καθὼς εἶναι γεγραμμένον δι' αὐτόν.
14 Καὶ πηγαίνοντας εἰς τὸν μαθητάδες εἶδαν ὄχλον πολὺν τριγύρα τους, καὶ τοὺς γραμματεῖς ὅπου τοὺς ἐρωτάλλαν ζητήματα.
15 Καὶ παρευθὺς ἀπὸ τὸν ἰδῆ ὅλος ὁ ὄχλος ἐξαπίνας καὶ ἔτρεχαν καὶ ἐχαιρετοῦσαν.
16 Καὶ ἐρώτησε τοὺς γραμματεῖς, τί τοὺς ἐρωτάλλε;
17 Καὶ ἀπεκρίθη ἕνας ἀπὸ τὸ πλῆθος καὶ εἶπε· διδάσκαλε, ἔφερα τὸν υἱόν μου εἰς ἐσένα ὁ ὁποῖος ἔχει πνεῦμα ἄλαλον.
18 Καὶ ὅπου τὸν φυάσῃ, τὸν κάμνει καὶ ξεγρίζεται, καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τὰ δόντια του καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπα εἰς τοὺς μαθητάδες σου νὰ τὸ ἐγάλουν, καὶ δὲν ἠμπόρεσθη.
19 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει· ὦ γενεὰ ἄπιστε, ἕως πότε θέλω εἶσαι μὲ ἐσένας; ἕως πότε νὰ σὲς ὑπομένω; φέρετέ τον εἰς ἐμένα.
20 Καὶ ἐφέρανταν εἰς τὸν (Χριστὸν) καὶ ὡσὰν τὸν ἴδε (τὸ παιδίον) παρευθὺς τὸ δαιμόνιον τὸ ἐσπάραξε καὶ ἔπεσε κάτω εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐκυλίετον ἀφρίζων.
21 Καὶ (ὁ Χριστὸς) ἐρώτησε τὸν πατέρα του πόσον καιρὸς εἶναι ὅπου τὸ ἔπαθε; καὶ

λέγει τε

5 διάσημον

18 - ὅτι

λέγειτε ὅτι μικρὸν παιδίον.

22 Καὶ πολλὰς φορὰς τὸ ἔρριξεν εἰς τὸν φωτιὰ, καὶ εἰς τὰ νερὰ, διὰ νὰ τὸ χαλάσῃ· ἀλλὰ ἂν δύνεται τίποτε βοήθημα, σπλαγχνίζομένος μας.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει, τί δύνεσαι νὰ πιστεύσῃς, ὅλα εἶναι δυνατὰ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ πιστεύει.

24 Καὶ παρευθὺς κράζωντας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου μὲ δάκρυα ἔλεγε· πιστεύω, Κύριε, βοήθησόμε εἰς τὴν ἀπιστίαν μου.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν ἐνόησεν ὅτι συνωστίζει ὁ λαὸς, μὲ ὀργὴν καὶ φοβερισμὸν ἐφόβισε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον· λέγοντάς του, τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν, ἐγὼ σὲ προστάζω· βγῆκε ἀπ' αὐτὸν, καὶ πλέον μὴν ἐμπῆς εἰς αὐτὸν.

26 Καὶ (τὸ δαιμόνιον) ἐκραξε καὶ πολλὰ τὸ ἐσπάραξε, καὶ βγῆκε· καὶ (ὁ ἄνθρωπος) ἔγινεν ὡσὰν νεκρὸς· ὅπου πολλοὶ ἔλεγαν ὅτι ἀπέθανε.

27 Ἀμὴ ὁ Ἰησοῦς τὸ ἐπίασεν ἀπὸ τὸ χέρι καὶ ἐσήκωσεν· καὶ ἐσηκώθη.

28 Καὶ ὡσὰν ἐμπῆκεν (ὁ Ἰησοῦς) μέσα εἰς τὸ σπίτι, τὸ ἐρωτοῦσαν οἱ μαθηταί του κατ' μόνας; διατὶ ἐμεῖς δὲν ἠδυνηθήκαμεν νὰ βγάλωμεν αὐτὸ τὸ δαιμόνιον;

29 Καὶ λέγεις, ἔφυτο τὸ γένος μὲ ἄλλον τρόπον δὲν ἠμπορεῖ νὰ βγῇ, παρὰ μὲ προσευχὴ καὶ μὲ νηστεία.

30 Καὶ ὅσὰν βγῆκαν ἀπ' ἐκεῖ, ἐπέρασαν ἀπὸ τὴν μέσον τῆς Γαλιλαίας· καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὸ γνωρίσῃ τινὰς.

31 Διατὶ ἐδίδασκε τοὺς μαθητάς του, καὶ τοὺς ἔλεγε, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται εἰς χέρια ἀνθρώπων, καὶ θέλουσι τὸ σκοτώσει, καὶ ὅσὰν σκοτωθῇ τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῆ.

32 Καὶ ἐκεῖνοι δὲν ἐννόησαν τὸν λόγον, καὶ ἐφοβοῦντον νὰ τὸν ἐρωτήσουν.

33 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Καπερναοὺμ, καὶ ὅσὰν ἐμπῆκεν εἰς τὸ σπίτι, τοὺς ἐρώτησε, τί ἐδιαλογίζεσθε εἰς τὴν τρόπον φιλονεικίας;

34 Καὶ ἐκεῖνοι ἐσιώπησαν· διατὶ ἐδιαλογίζοντο εἰς τὴν τρόπον ἀνάμεσόν τους, ποῖος εἶναι μεγαλήτερος.

35 Καὶ ὅσὰν ἐκάθισεν ἐκάλεσε τοὺς δώδεκα καὶ λέγει τοὺς· ὁποῖος θέλει νὰ εἶναι πρῶτος, θέλει εἶναι ὕστερος ἀπὸ ὅλους· καὶ ὁλονῶν ὑπηρέτης.

36 Καὶ πιάνοντας ἕνα παιδίον, τὸ ἔβαλεν εἰς τὴν μέσον τους, καὶ ἀγκαλιάζοντάς του, τοὺς λέγει·

37 Ὅποιος δεχθῇ ἕνα μικρὸν παιδίον, ὅσὰν εἶναι διὰ τὸ ὄνομάμου, ἐμένα δέχεται· καὶ ὁποῖος δεχθῇ ἐμένα, δὲν δέχεται ἐμένα, ἀλλὰ ἐκεῖνον ὁποῦ μὲ ἔστειλεν.

38 Καὶ ὁ Ἰωάννης τοῦ ἀπεκρίθη λέγοντας, διδάσκαλε, ἐθεωρήσαμεν κάποιον ὁποῦ εἰς τὸ ὄνομάσου βγάνει δαιμόνια, ὁ ὁποῖος δὲν μᾶς ἀκολουθεῖ· καὶ ἐμποδίσαμεν, ὅτι δὲν μᾶς ἀκολουθεῖ.

39 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, μὴν τὸν ἐμποδίζετε. διατὶ δὲν εἶναι κανείς ὁποῦ νὰ κάνῃ τίποτε δυνάμιν εἰς τὸ ὄνομάμου καὶ νὰ δυνηθῇ εὐθὺς νὰ μὲ κακολογήσῃ.

40 Διατὶ ἐκεῖνος ὁπῶ δὲν εἶναι ἐνοχοῦμας, εἶναι διὰ λόγεμας.

41 Καὶ ὅποιος σᾶς ποτίσῃ ἕνα πολὺ μικρὸ νερὸ διὰ ὄνομάμα, ὅτι εἶστε τοῦ Χριστοῦ, βεβαίωμα σᾶς λέγω, δὲν θέλει χάσει τὸν πληρωμόν του.

42 Καὶ ὅποιος σκανδαλίσῃ ἕνα ἀπὸ τοὺς μικροὺς ἐκείνους, ὁποῦ πιστεύουν εἰς ἐμένα, καλήτερόν του εἶναι νὰ βαθῇ μία μυλόπετρα εἰς τὸν λαιμόν του καὶ νὰ ῥιφθῇ εἰς τὸν θάλασσαν.

43 Καὶ ἐὰν σε σκανδαλίζει τὸ χέρι σου, κόψετο· καλήτερόν σου εἶναι μὲ ἕνα χέρι νὰ πάγῃς εἰς τὸν ζαλῶ, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο χέρια, καὶ νὰ πάγῃς εἰς τὸν γέεννον εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον.

44 Ἐκεῖ ὁπῶ ὁ σκώληξ αὐτοῦ δὲν ἔχει τέλος, καὶ ἡ φωτία δὲν σβεῖ.

45 Καὶ ἐὰν σε σκανδαλίζῃ τὸ ποδάρι σου, κόψετο· καλήτερόν σου εἶναι νὰ πάγῃς εἰς τὸν ζαλῶ κουτζὸς, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο ποδάρια, καὶ νὰ πάγῃς εἰς τὸν γέεννον εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον.

46 Ἐκεῖ ὁπῶ ὁ σκώληξ αὐτοῦ δὲν τελειώνει, καὶ ἡ φωτία δὲν σβεῖ.

47 Καὶ ἐὰν σε σκανδαλίζῃ τὸ μάτι σου, βγάλτο· διατὶ καλήτερόν σου εἶναι, μὲ ἕνα μάτι νὰ ἔμπῃς εἰς τὸν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο μάτια, καὶ νὰ ἔμπῃς εἰς τὸν γέεννον τοῦ πυρός.

48 Ἐκεῖ ὁπῶ ὁ σκώληξ αὐτοῦ δὲν ἀποθνήσκει, καὶ ἡ φωτία δὲν σβεῖ.

49 Διατὶ καθ' ἕνας μὲ φωτίαν θέλει ἁγιασθεῖ, καὶ κάθε θυσία μὲ τὸ ἅλας θέλει ἁγιασθεῖ.

50 Καλὸν εἶναι τὸ ἅλας· ἀμὴ ὅν τὸ ἅλας γίνῃ ἄνοστον, μὲ τί νὰ ἁγιασθῇ αὐτό, ἔχετε εἰς τοὺς λόγους σας ἅλας· καὶ εἰρηνεύετε ἀνάμεσόσας.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑΙ ἀπ' ἐκεῖ ἐσηκώθη καὶ ἦλθεν εἰς τὰ σύνορα τοῦ Ἰουδαίας, διὰ μέσα τοῦ χωρίου ὁπῶ εἶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ πάλιν οἱ ὄχλοι ἐπαγαίνουν μαζὶ εἰς αὐτόν· καὶ καθὼς εἶχε συνήθειαν πάλιν τοὺς ἐδίδασκε.

2 Καὶ ἔστοχας νὰ ἔλθουν εἰς αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι τοῦ ἐρωτοῦσόν· ἂν ἔχει ἐξουσίαν ἄνδρας νὰ ἀφίσῃ τὸν γυναῖκάν του, δοκιμάζοντάς τον.

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπε τοῦς, τί σᾶς ἐπαράγγειλεν ὁ Μωϋσῆς;

4 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, ὁ Μωϋσῆς ἔδωκεν ἄδειαν νὰ γράψῃ διαζύγιον καὶ νὰ τὸν ἀφίνῃ.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοῦς εἶπεν, διὰ τοῦ σκληροκαρδίας σας, σᾶς ἔγραψε τὴν ἐντολὴν αὐτήν.

6 Ἀμὴ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου, ἄρσεν καὶ θῆλυ τοὺς ἔκαμε ὁ Θεός.

7 Καὶ εἶπε, διὰ τοῦτο θέλει ἀφίσῃ ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ θέλει συνοικοκυρεῦσῃ μὲ τὴν γυναῖκα.

8 Καὶ θέλουσιν εἶναι οἱ δύο εἰς μίαν σάρκα· εἰς τόσον ὁπῶ δὲν εἶναι πλέον δύο, ἀλλὰ μία σάρκα.

9 Ἐκεῖνο λοιπὸν ὁπῶ ὁ Θεὸς ἔσμιξεν, ἄνθρωπος ἂς μὴν τὸ χωρίζῃ.

10 Καὶ

10 Καὶ εἰς τὸ οἶκον πάλιν οἱ μαθηταὶ ἐπηρώτησαν διὰ τοῦτο.

11 Καὶ λέγει αὐτοῖς· κἀὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν.

12 Καὶ ἐὰν αὐτὴ γυναῖκα ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ γαμηθῇ ἄλλῳ, μοιχᾶται.

13 Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία, ἵνα ἅψηται αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσι.

14 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· ἐστὶν γὰρ τοιούτων ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

16 Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ κατηυλόγει τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά.

17 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς τὴν ὁδόν, προσδραμὼν εἷς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν ἐπηρώτα· διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσω ἵνα κληρονομήσω τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον;

18 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός.

19 Τὰς ἐντολὰς οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς, μὴ φονεύσῃς· μὴ κλέψῃς· μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· μὴ στερήσῃς· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἠγάπησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἕν σοι λείπει· ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ δὸς τοῖς πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι, αἴρων τὸν σταυρόν.

22 Ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

23 Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· πόσον δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ!

24 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς· τέκνα, πόσον δύσκολόν ἐστιν τοὺς πεποιθότας ἐπὶ χρήμασιν εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ!

25 Εὐκοπώτερον ἐστὶν κάμηλον διὰ τῆς τρυπήματος τῆς βελόνης εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

26 Οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

27 Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει· παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ παρὰ Θεῷ· πάντα γὰρ δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ.

28 Ἤρξατο ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι.

29 Καὶ

29 Καὶ ἀπεκρίθησαν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν εἶναι κανένας ὁποῦ νὰ ἀφήκεν σπίτι, ἢ ἀδελφὲς, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ παιδία, ἢ χωράφια, διὰ λόγου μου καὶ διὰ τὸ Εὐαγγέλιον,

30 Ὁποῦ νὰ μὴν δὲν τὰ πάρῃ ἑκατονπλασίονα, τώρα εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν, σπίτια, καὶ ἀδελφὲς, καὶ ἀδελφοὺς, καὶ μητέρες, καὶ παιδία, καὶ χωράφια, μὲ διωγμοὺς, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἐρχόμενον ζωὴν αἰώνιον.

31 Καὶ πολλοὶ πρῶτοι θέλουν εἶσαι ὕστεροι, καὶ οἱ ὕστεροι πρῶτοι.

32 Καὶ ἀνέβαιναν τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴ Ἱερουσόλυμα· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπάγαινεν ὁμπρόστα, καὶ ἐπαρδοῦσαν, καὶ ἀκολουθοῦσε ἐφοβοῦντο· καὶ (ὁ Ἰησοῦς) πέρνοντας πάλιν τοὺς δώδεκα, ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ ἐκεῖνα ὁποῦ ἔμελλε νὰ τοῦ συμβοῦν.

33 Ὅτι, νά, ὁποῦ ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει παραδοθῆ εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς· καὶ θέλουν τὸν κατακρίνει εἰς θάνατον, καὶ θέλουν τὸν παραδώσει εἰς τὰ ἔθνη.

34 Καὶ θέλουν τὸν ἐμπαίξει· καὶ θέλουν τὸν δέρει· καὶ θέλουν τὸν σκοτώσῃ, καὶ τὸν τρίτον ἡμέραν θέλει ἀναστηθῆ.

35 Καὶ ἐπῆγαν κοντὰ εἰς αὐτὸν ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ λέγουν· διδάσκαλε, θέλομεν νὰ μᾶς κάμῃς ἐκεῖνο ὁποῦ νὰ σοῦ ζητήσωμεν.

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε τί θέλετε νὰ σᾶς κάμω;

37 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν, δίς μας νὰ καθίσωμεν εἰς τὸν δεξιόν σου, ἕνας ἀπὸ τὴν δεξιάν σου, καὶ ἕνας ἀπὸ τὴν ζερβάν.

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν, δὲν ἠξεύρετε τί ζητᾶτε, δυνάσθε νὰ πίνετε τὸ πότηριον ὁποῦ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὁποῦ βαπτίζομαι νὰ βαπτισθῆτε;

39 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν, δυνόμεθα· καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· ἐμνθιτνᾶ, τὸ πότηριον ὁποῦ ἐγὼ πίνω θέλετε πίει, καὶ τὸ βάπτισμα ὁποῦ βαπτίζομαι θέλετε βαπτισθῆ·

40 Ἀμὴ τὸ νὰ καθίσετε ἀπὸ τὴν δεξιάν καὶ ἀπὸ τὴν ζερβάν, δὲν εἶν εἰς τοῦ λόγου μου, διὰ νὰ τὸ δώσω, ἀμὰ (θέλει δοθῆ) εἰς ἐκείνους διὰ ὁποῖους ἐτοιμάσθηκε.

41 Καὶ ὅσαν τὸ ἤκουσαν οἱ δέκα, ἄρχισαν νὰ ἀδημονοῦσι διὰ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς φωνάξας τοὺς λέγει· ἠξεύρετε ὅτι ἐκεῖνοι ὁποῦ θαρροῦσι πῶς νὰ ἀνθενταῦν τὰ ἔθνη τὰ καταπυρεύουσι· καὶ οἱ μεγιστάνες τους ἐξουσιάζουν αὐτά.

43 Ἀλλὰ εἰς ἐσᾶς δὲν θέλει εἶναι ἔτζι· ἀμὰ ὁποιος θέλει νὰ γίνῃ μεγαλίτερος ἀπὸ σᾶς, θέλει εἶναι ὑπηρέτης σας.

44 Καὶ ὁποιος ἀπὸ σᾶς θέλει νὰ γίνῃ πρῶτος, θέλει εἶναι δοῦλος ὅλων.

45 Διατί ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε νὰ ὑπηρετηθῆ, ἀμὰ νὰ ὑπηρετήσῃ, καὶ νὰ δώσῃ τὴν ψυχήν του λύτρα ἐξαγόρασμα ἀντὶ πολλῶν.

46 Καὶ ἤλθαν εἰς τὴν Ἰερειχώ,

40 διὰ τοὺς ὁποίους

ειχον, καὶ ἀυξήσας αὐτὸς ἀπὸ τῶν Ἱερειχὼ καὶ οἱ μαθηταί σου, καὶ ὄχλος ἀρκετός, ὁ υἱὸς τοῦ Τιμαίου ὁ Βαρτίμαιος ὁ τυφλὸς, ἐκάθετο εἰς τὰ σέρτα καὶ ἐζήτει.

47 Καὶ ἀκούσας ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ἦν, ἄρχετο νὰ κράζῃ καὶ νὰ λέγῃ, Ὦ Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, λυπήσεμε.

48 Καὶ πολλοὶ τὰ ἐπιτίμουν καὶ τὰ ἐπρόσταζαν νὰ σιωπήσῃ, ἀμὴ ἐκεῖνος πολυάτερον ἔκραζε, υἱὲ Δαβὶδ ἐλέησόνμε.

49 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθηκε καὶ εἶπε, νὰ τὰ λεγήσετε· καὶ λαλοῦσι τὰ τυφλὸν, λέγοντάς του, ἔχε θάρρος· σήκω ἀπάνω, κράζει σε.

50 Καὶ ἐκεῖνος ῥίχνοντας τὸ ῥοῦχός του, ἐσηκώθη καὶ ἦλθεν εἰς τὰ Ἰησοῦ.

51 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει του, τί θέλεις νὰ σοῦ κάμω; καὶ ὁ τυφλὸς τοῦ εἶπε, διδάσκαλε, νὰ ξαναβλέψω.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε, σύρε· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε· καὶ παραυτοῦς ἐβλέψε καὶ ἀκολούθα τὰ Ἰησοῦ εἰς τὸν δρόμον.

Κεφ. ιά. 11.

ΚΑΙ ὅταν ἐσίμωσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, εἰς Βηθσφαγὴ καὶ Βηθανίαν εἰς τὸ ὄρος τῆς Ἐλαιῶν, ἔστειλε δύο ἀπὸ τοῦ μαθηταί του.

2 Καὶ λέγει τους· σύρτε εἰς τὸ χωρίον ὁποῦ εἶναι ἀντικρύ σας· καὶ ἀμέσως ἐμπαίνετε μέσα εἰς αὐτὸν θὰ εὕρετε ἕνα πουλάρι δεμένον, εἰς τὸ ὁποῖον κανένας ἄνθρωπος δὲν ἐκάθισε ἀπάνω· καὶ λύσετε καὶ φέρετέ μου.

3 Καὶ ἐὰν σᾶς εἴπῃ κανεὶς διατί τὸ κάμνετε τοῦτο, εἴπετε, ὅτι ὁ αὐθέντης τοῦ χρειάζεται· καὶ παραυτοῦς θέλει τὸ στείλει πίσω.

4 Καὶ ἐπῆγαν καὶ εὕρανε τὸ πουλάρι δεμένο εἰς τὸν πόρταν ἔξω εἰς τὸ δύσκολον, καὶ ἐλύσαντο.

5 Καὶ κάποιοι ἀπ' ἐκεῖνος ὁποῦ ἐστέκανε ἐκεῖ, τοῦ ἔλεγαν, τί κάμνετε καὶ λύετε τὸ πουλάρι;

6 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν καθὼς τοῦ ἐπαραγγείλαν ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοῦ ἄφησαν.

7 Καὶ ἔφεραν τὸ πουλάρι εἰς τὰ Ἰησοῦ· καὶ ἔβαλαν τὰ ῥοῦχάς του ἀπάνω, καὶ ἐκάθισεν ἀπάνω εἰς αὐτό.

8 Καὶ πολλοὶ ἔστρωναν τὰ ῥοῦχάς τους εἰς τὸν δρόμον· καὶ ἄλλοι ἔκοπταν κλαδιὰ ἀπὸ τὰ δένδρα καὶ τὰ ἔστρωναν εἰς τὰ σέρτα.

9 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐπάγαν ὀμπρός τοῦ, καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἀκολουθοῦσαν, ἔκραζαν λέγοντας, ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία, ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμπῆκε μέσα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ εἰς τὸ Ἱερὸν· καὶ βλέποντας ὅλα τριγύρω, μὲ τὰ νὰ ἐκάτσει νὰ βραδιάσῃ, ἐβγῆκε καὶ ἐπῆγε εἰς τὴν Βηθανίαν μαζὶ μὲ τοὺς δώδεκα.

12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ὅτου ἐβγῆκαν ἀπὸ τὴν Βηθανίαν ἐπείνασε.

13 Καὶ βλέποντας μίαν συκαὶν

καὶ ἀπὸ μακρὸς ἡ ὁποῖα εἶχε φύλλα, ἐπῆγε διὰ νὰ ἴδῃ τάχα νὰ εὕρῃ τίποτες εἰς αὐτόν. καὶ ὅσον ἐπῆγε εἰς αὐτόν, δὲν εὗρεν ἄλλο, παρὰ μονάχα φύλλα· διότι δὲν ἦτον καιρὸς τῶν σύκων.

14 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ λέγει εἰς αὐτόν, πλέον νὰ μὴ φάγῃ κανεὶς καρπὸν ἀπὸ σένα εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἤκουσεν οἱ μαθηταί σου.

15 Καὶ ἐπῆγαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐμπαίνοντας ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, ἄρχισε νὰ βγάνῃ ἐκείνους ὅπου ἐπώλουσαν καὶ ἀγόρασαν μέσα εἰς τὸ ἱερὸν· καὶ τὰ τραπέζας τῶν σαράφιδων καὶ τὰ σκαμνία ἐκείνων ὅπου ἐπώλουσαν τὰ περιστέρια τὰ ἐγύρισεν ἄνω κάτω.

16 Καὶ δὲν ἄφισε νὰ περάσῃ κανένας τίποτες ἀλλέον ἀπὸ τὸν μέσον τοῦ ἱεροῦ.

17 Καὶ ἔδιδασκε λέγοντας· δὲν εἶναι γεγραμμένον, ὅτι τὸ σπίτι μου θέλει κληθῆ σπίτι τῆς προσευχῆς εἰς ὅλα τὰ ἔθνη; καὶ ἐσεῖς τὸ ἐκάμετε σπήλαιον λῃστῶν.

18 Καὶ ἄκουσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἐζήτουν μὲ τὶ τρόπον νὰ τὸν χαλάσουν· διότι τὸν ἐφοβοῦντο, ὅτι ὅλος ὁ ὄχλος ἐξεπλήττοντο εἰς τὸν διδαχόν του.

19 Καὶ ὅσον ἐβράδιασεν, ἐβγῆκεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν.

20 Καὶ τὸ πρωὶ ἐφυτεύθη εἰς αὐτὸ ἀπ' ἐκεῖ βλέπει τὴν συκιὰν ξερὴν ἀπὸ τὴν ῥίζαις.

21 Καὶ ὁ Πέτρος ἐθυμήθη νὰ ἀναθυμήθῃ, λέγοντας, διδάσκαλε, νά, ἡ συκιὰ ὅπου ἐκατηρᾶσες ἐξεράθη.

22 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοῦ εἶπεν· ἔχετε πίστιν Θεοῦ.

23 Διότι βεβαιόνω σᾶς λέγω, ὅτι ὁποῖος εἴπῃ εἰς τὸ βουνὸ τοῦτο, σηκώσε καὶ ῥίξε εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ δὲν ἀμφιβάλλῃ μέσα εἰς τὴν καρδίαν του, ἀλλὰ νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἐκεῖνα ὁπὸ λέγει γίνονται, θέλει τοῦ γένῃ ὅτι καὶ ἂν εἴπῃ.

24 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, ὅλα ὅσα ζητᾶτε προσευχόμενοι, πιστεύετε πῶς τὰ παίρνετε, καὶ θέλει σᾶς γένῃ.

25 Καὶ ὅταν σταθῆτε καὶ προσεύχεσθε, συγχωρεῖστε ἂν ἔχετε τίποτες ἐναντίον κανενός· διὰ νὰ σᾶς συγχωρήσῃ καὶ ὁ πατήρας ὁ οὐράνιος τὰ σφάλματάσας.

26 Ἀμὴν ἀμὴν ἐσεῖς δὲν συγχωρᾶτε, ἐ ἢ ὁ πατήρας ὁ οὐράνιος θέλει συγχωρήσει τὰ σφάλματάσας.

27 Καὶ ἐπῆγαν πάλιν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐκεῖ ὅπου ἐπεριπάτει μέσα εἰς τὸ ἱερὸν, ἤλθαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι.

28 Καὶ λέγανε, μὲ ποίαν ἐξουσίαν τὰ κάμνεις αὐτά; καὶ τίς σε τὴν ἔδωκε τοιαύτην τὴν ἐξουσίαν νὰ κάμνῃς αὐτά;

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν· νὰ σᾶς ἐρωτήσω καὶ ἐγὼ ἕνα λόγον, καὶ ἀπεκρίθητε, καὶ θέλω σᾶς εἰπῶ μὲ ποίαν ἐξουσίαν τὰ κάμνω ἐγώ.

30 Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου, ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἦτον, ἢ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους; ἀπεκρίθητε μου.

31 Καὶ ἐβουλογίζοντας μέσαις λέγοντες· ἐὰν εἰπῶμεν, ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἦτον, θέλει εἰπῇ,

19 ἐὰν θρονία.

πεῖ, διαλὶ λοιπὸν δὲν τὸ ὀπισθύστερα;

32 Καὶ ἂν εἰπῶμεν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπους, ἐφοβοῦντο τὸν λαόν· διατὶ ὅλοι εἶχαν τὸν Ἰωάννην ὅτι ἦτον βέβαια προφήτης.

33 Καὶ ἀπεκρίθηκαν καὶ λέγουν εἰς τὸν Ἰησοῦν, δὲν ἠξεύρομεν· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ λέγει τους, οὐδὲ ἐγὼ σᾶς λέγω μὲ ποίαν ἐξουσίαν κάμνω τοῦτα.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΙ ἄρχισε μὲ παραβολαῖς νὰ τοῦ λέγῃ· ἕνας ἀνθρωπος ἐφύτευσεν ἀμπέλι, καὶ τὸ περίφραξε, καὶ ἔσκαψεν εἰς ἀλλὸ πατητήρι, καὶ ἔκτισε πύργον, καὶ τὸ ἔδωσε πρωσοπέρικουείς τοῦ γεωργοῦ, καὶ ἐμίστεψε.

2 Καὶ εἰς τὸν καιρὸν (τοῦ κερποῦ) ἔστειλεν ἕνα δοῦλον νὰ πάρῃ τὸν κερπὸν τοῦ ἀμπελιοῦ ἀπὸ τοὺς γεωργοὺς.

3 Καὶ οἱ γεωργοὶ πιάνοντάς τον τὸν ἔδειραν καὶ τὸν ἔστειλαν ἄδικαον.

4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον δοῦλον εἰς αὐτοὺς· καὶ ἐκεῖνον λιθοβολοῦντεστον τὸν ἐπλήγωσαν εἰς τὸ κεφάλι, καὶ τὸν ἀπέστειλαν ἀτιμασμένον.

5 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον, καὶ ἐκεῖνον τὸν ἐσκότωσαν. καὶ ἄλλους πολλοὺς (ἔστειλε) καὶ ἐκεῖνοι ἄλλους ἔδερναν, καὶ ἄλλους ἐσκότωσαν.

6 Ἀκόμι λοιπὸν ἔχοντας ἕνα υἱόν τον ἀγαπημένον, καὶ αὐτὸν ὕστερα τὸν ἀπέστειλεν εἰς αὐτοὺς, λέγοντας ὅτι θέλουν ἐντραπῆ τὸν υἱόν μου.

7 Ἀμὴ ἐκεῖνοι οἱ γεωργοὶ εἶπαν ἀναμεσάτους· ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ κληρονόμος, ἐλᾶτε νὰ τὸν σκοτώσομεν· καὶ ἡ κληρονομία θέλει εἶναι ἐδικήμας.

8 Καὶ πιάνοντάς τον τὸν ἐσκότωσαν, καὶ τὸν ἔρριξεν ἔξω ἀπὸ τὸ ἀμπέλι.

9 Τί θέλει κάμει λοιπὸν ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελιοῦ; θέλει ἔλθει καὶ θέλει χαλάσει τοὺς γεωργοὺς· καὶ θέλει δώσει τὸ ἀμπέλι εἰς ἄλλους.

10 Οὐδὲ γραφὴν τοῦτον τὴν γραφὴν δὲν τὴν ἀνεγνώσετε; ὁποῦ τὴν πέτραν ὁποῦ ἐκαταφρόνεσαν οἱ κτίσταδες, ἀπὲ ἔγινεν εἰς τὸ κεφάλι τῆς γωνίας.

11 Ἀπὸ τὸν κύριον ἔγινεν ἔτσι, καὶ εἶναι θαυμαστὸν εἰς τὰς μάτιάς μας.

12 Καὶ ἐζητοῦσαν νὰ τὸν πιάσουν, ἀμὴ ἐφοβήθηκαν τὸν ὄχλον· διαλὶ ἐνοήσαν ὅτι διὰ λόγου τους εἶπε τοῦ παραβολοῦ καὶ ἀφήνοντάς τον ἐδιάβηκαν.

13 Καὶ πέμπουσιν εἰς αὐτὸν τινὰς ἀπὸ τοὺς φαρισαίους καὶ τοὺς Ἡρωδιανοὺς, διὰ νὰ τὸν παγιδεύσουν εἰς κανένα λόγον.

14 Καὶ ἐκεῖνοι ἔρχονται νὰ τοῦ εἴπουν· διδάσκαλε, ἠξεύρομεν ὅτι εἶσαι ἀληθινὸς, καὶ δὲν σε μέλει διὰ κανένα· διαλὶ δὲν κοιτάζεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἀληθινὰ τοῦ σχετικὰ τοῦ Θεοῦ διδάσκεις· πρέπει νὰ δώσομεν χαρατζὶ εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ ὄχι; νὰ δώσομεν ἢ νὰ μὴν δώσομεν;

15 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔρχονται καὶ νὰ γνωρίσῃ τοῦ ὑποκρινόντους τοὺς εἶπε· τὶ μὲ πειράζετε; φέρετέμε ἕνα δηνάριν νὰ ἰδῶ.

16 Καὶ

16 Καὶ ἐκεῖνοι τῷ ἥρωσαν· καὶ λέγουσιν· πόθεν ἐξ ἐστὶν ἡ εἰκὼν καὶ ἡ ἐπιγραφή; καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπαν, τοῦ Καίσαρος.

17 Καὶ ἀποκριθὲν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ἀπόδοτε ἐκείνα ἅπερ εἶναι τοῦ Καίσαρος εἰς τὸν Καίσαρα, καὶ ἐκεῖνα ὅπερ εἶναι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἐθαύμασαν εἰς αὐτόν.

18 Καὶ ἦλθασι καὶ σαδδουκαῖοι εἰς αὐτόν, οἱ ὁποῖοι λέγουσι πῶς δὲν εἶναι ἀνάστασις· καὶ ἐρώτησάν τον λέγοντες.

19 Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς ἔγραψεν εἰς τὸν νόμον, ἐὰν ἀποθάνῃ κανενὸς ἀδελφὸς, καὶ ἀφήσῃ γυναῖκα, καὶ παιδὶ νὰ μὴν ἀφήσῃ, νὰ πάρῃ ὁ ἀδελφός του τὴν γυναῖκάς του νὰ ἐξαναστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν του.

20 Ἑπτὰ ἀδελφοὶ ἦταν· καὶ ὁ πρῶτος ἐπῆρε γυναῖκα καὶ ἔρχεται νὰ ἀποθάνῃ δὲν ἄφηκε σπέρμα.

21 Καὶ ἐπῆρεν αὐτὴν ὁ δεύτερος καὶ ἀπέθανε, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἄφησε σπέρμα· ὁμοίως καὶ ὁ τρίτος.

22 Καὶ ἐπῆραν αὐτὴν καὶ οἱ ἑπτὰ καὶ δὲν ἄφηκαν σπέρμα· ὕστερα ἀπὸ ὅλους ἀπέθανε καὶ ἡ γυναῖκα.

23 Εἰς τὴν ἀνάστασιν λοιπὸν, ὅταν ἀναστηθῶσι, τίνος ἀπ' αὐτοὺς θέλει εἶναι ἡ γυναῖκα; διατὶ καὶ οἱ ἑπτὰ τὴν εἶχαν γυναῖκα.

24 Καὶ ἀποκριθὲν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, δὲν εἶστε πλανημένοι διὰ τοῦτο, μὲ τὸ νὰ μὴν γνωρίζετε τὰς γραφὰς μὴ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ,

25 Διατὶ ὅταν ἀναστηθῶσιν ἐκ νεκρῶν, ὅτι παντρεύονται, οὐδὲ παντρεύονται, ἀλλὰ εἶναι ἄγγελοι ὅπου εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν.

26 Καὶ διὰ τοὺς νεκροὺς, ὅτι ἀνασταίνονται, δὲν ἐδιαβάσετε εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Μωϋσέως ὅπου τοῦ εἶπεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν βάτον· ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ;

27 Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζωντανῶν· ἐσεῖς λοιπὸν πολλὰ πλανᾶσθε.

28 Καὶ ἔρχεται νὰ ἴδῃ ἕνας ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς καὶ ἀκούσας αὐτοὺς ὅπου ἐδιαλέγοντο ἠξεύρας ὅτι καλὰ τοὺς ἀπεκρίθη, τὸν ἐρώτησε, ποία ἐντολὴ εἶναι πρώτη ἀπὸ ὅλας;

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, ὅτι πρώτη ἀπὸ ὅλας τὰς ἐντολὰς εἶναι, ἄκου Ἰσραὴλ· ἀφέντης ὁ Θεός μας, ἀφέντης ἕνας εἶναι.

30 Καὶ νὰ ἀγαπήσῃς τὸν αὐθέντην σου τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν καρδιάν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχήν σου· καὶ μὲ ὅλην σου τὴν διάνοιαν· καὶ μὲ ὅλην τὴν δύναμίν σου· αὐτὴ εἶναι πρώτη ἐντολή.

31 Καὶ δεύτερα ὅμοια μὲ ἐκείνην εἶναι αὐτὴ, νὰ ἀγαπήσῃς τὸν γείτονάσου ὡσὰν καὶ τοῦ λόγου σου· μεγαλήτερη ἀπὸ τούτας δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλη ἐντολή.

32 Καὶ λέγει τοῦ ὁ γραμματεὺς· διδάσκαλε, καλὰ εἶπες· ἀληθείας, ὅτι ἕνας εἶναι ὁ Θεός· καὶ δὲν εἶναι ἄλλος ἀπ' αὐτόν.

33 Καὶ νὰ τὸν ἀγαπᾷ πολὺ μὲ ὅλην τὴν καρδιάν, καὶ μὲ ὅλην τὴν σύνεσιν, καὶ μὲ

ιε - ἀναστρέφω
ἀναστρέφομαι.

ιθ ἀνασταίνω.

μὲ ὅλωτε τὴν ψυχήν, καὶ
μὲ ὅλωτε τὴν δύναμιν· καὶ
νὰ ἀγαπᾷ καὶ τὸν γείτονάτε ὡσὰν
καὶ τὸν λόγον, καὶ εἶναι περισσότερον ἐκεῖνο ἀπὸ ὅλα τὰ
ὁλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας.
34 Καὶ ἰδὼν ἐκεῖνον ὁ Ἰησοῦς
ὅτι φρόνιμα τὸν ἀπεκρίθη, λέγεν-
τας, δὲν εἶσαι μακρὰν ἀπὸ
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ
κανεὶς πλέον δὲν ἠδύνατο
νὰ τὸν ἐρωτήσῃ.
35 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς
καὶ ἔλεγε, διδάσκων εἰς τὸ
ἱερὸν, πῶς λέγουσιν οἱ
γραμματεῖς, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι
υἱὸς τοῦ Δαβίδ;
36 Διότι αὐτὸς ὁ Δαβὶδ
μὲ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον λέγει,
εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Κύριόν μου, κάθου
ἐκ δεξιῶν μου, ἕως
ὅ νὰ βάλλω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶνός σου.
37 Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Δαβὶδ
τὸν λέγει Κύριον, καὶ πῶς
εἶναι υἱός του; καὶ τὸ πολὺ πλῆθος
τὸν ἄκουε μὲ χαρᾶς.
38 Καὶ τοῦ ἔλεγε εἰς τὴν
διδαχήν του, ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι νὰ φυλάττεσθε
ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς ὁποῦ θέλουν νὰ περιπατοῦν στολισμένοι
καὶ νὰ τοὺς χαιρετοῦν εἰς τὰς πλατείας.
39 Καὶ ἀγαποῦν τὰς πρωτοκαθεδρίας εἰς τὰς συναγωγὰς, καὶ νὰ πρωτοκαθίζουσι εἰς τὰ δεῖπνα.
40 Οἱ ὁποῖοι κατατρώγουσι τὰ σπίτια τῶν χηρῶν καὶ
ἀφορμὴν πρόφασιν κάμνουσι μεγάλας προσευχάς, οὗτοι θέλουσι
πάρει περισσότερον κρῖμα.
41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς καθίσας
ἀγνάντια εἰς τὸ γαζοφυλάκιον, ἔβλεπε πῶς ὁ ὄχλος βάλλουσι χαλκὸν εἰς τὸν κοπὸν τοῦ ἱερο-
μνημοσύνου· καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλαν πολλά.
42 Καὶ ἦλθε καὶ μία χήρα πτωχὴ καὶ ἔβαλε δύο φόλλαις,
ἡ ὁποία εἶναι τὸ τέταρτον τοῦ ἀσσαρίου.
43 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησε τοὺς μαθητάς του καὶ λέγει τοῦς· βεβαιόνω σᾶς λέγω, ὅτι ἡ χήρα αὐτή ἡ πτωχὴ, ἔβαλε περισσότερον ἀπὸ ὅλους ἐκείνους ὁποῦ ἐβάλλουσιν εἰς τὸ κοπτίον.
44 Διατὶ ἐκεῖνοι ὅλοι ἔβαλαν ἀπ' ἐκεῖνο ὁποῦ τοῦς ἐπερίσσευεν, ἀμὴ αὐτὴ ἀπ' ἐκεῖνο ὁποῦ εἶχε χρείαν, ὅλα ὅσα καὶ ἂν εἶχεν τὰ ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑΙ ἀναβαίνοντας ἀπὸ τὸ ἱερὸν ὁ Ἰησοῦς, τὸν λέγει ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάς του· διδάσκαλε, ἰδὲ τὶ λαμπραὶ πέτραις, καὶ τὶ λαμπραὶ οἰκοδομήματα.
2 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγεν τοῦ, βλέπεις ἐτούτας τὰς μεγάλαις οἰκοδομαῖς; δὲν θέλει ἀπομείνει πέτρα ἀπάνω εἰς τὴν πέτραν, ὁποῦ νὰ μὴν χαλασθῇ.
3 Καὶ καθήμενος αὐτὸς εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἀγναντεύοντας τὸν ἱερὸν, ἐρωτοῦσαν κρυφὰ μόνος, ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας.
4 Διδάσκαλε, εἰπὲ μας πότε θέλει γένει ἐτοῦτα, καὶ τὶ εἶναι τὸ σημάδι ὅτου μέλλουσιν ἐτοῦτα ὅλα νὰ τελειωθοῦν.
5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀρχίσας νὰ τοὺς ἀποκριθῇ, ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ, ἔχετε τὸν νοῦν σας νὰ μὴν σᾶς πλανήσῃ κανένας.
6 Διότι πολλοὶ θέλουσιν ἔλθει

θέλει εἰς τὸ ὄνομά μου νὰ λίγῃ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Χριστὸς, καὶ θέλει πλανήσει πολλοὺς.

7 Καὶ ὅταν ἀκούσετε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴν συλλυπῶσθε· διὰ νὰ γένῃ χρεία νὰ γένουσι ἔτσι, ἀμὴ ἀκόμι δὲν εἶναι τὸ τέλος.

8 Διατὶ θέλει συκωθῇ ἔθνος ἀπάνω εἰς ἔθνος, καὶ βασιλεία ἀπάνω εἰς βασιλείαν, καὶ θέλουσι γένῃ σεισμοὶ κατὰ τόπους· καὶ θέλουσι γένῃ πείνες καὶ σύγχυσις.

9 Ἔτσι εἶναι ἀρχὴ τῶν πόνων· καὶ συλλόγετε ἐσεῖς τοὺς λόγους· διατὶ θέλουσι σᾶς παραδώσει εἰς τὰ συνέδρια, καὶ εἰς τὰ συναγωγαῖς θέλετε δαρθῆ· καὶ θέλετε σταθῆ ὁμπρός εἰς αὐθεντάδες καὶ βασιλεῖς διὰ λόγου μου, εἰς μαρτυρίαν ἀντίπαλοις.

10 Καὶ ἀνάγκη εἶναι νὰ κηρυχθῇ πρῶτον τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλα τὰ ἔθνη.

11 Καὶ ὅταν σᾶς ὑπάγουν νὰ σᾶς παραδώσουν, νὰ μὴν μεριμνᾶτε προτίτερα τί νὰ εἰπῆτε, μὴ δὲ μελετᾶτε· ἀμὰ ἐκεῖνο ὁποῦ σᾶς δοθῇ ἐκείνο ἠ ὥραν ἐκεῖνο λαλεῖτε· διατὶ δὲν θέλετε εἶστε ἐσεῖς ὁποῦ λαλεῖτε, ἀμὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

12 Καὶ θέλει παραδώσει ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸν εἰς τὸν θάνατον· καὶ ὁ πατέρας τὸ παιδίον· καὶ τὰ παιδία θέλουν συκωθῇ ἀπάνω εἰς τοὺς γονεῖς τους, καὶ θέλουν τοὺς θανατώσῃ.

13 Καὶ θέλετε εἶστε μισημένοι ἀπὸ ὅλους διὰ τὸ ὄνομά μου· ἀμὰ ὁποῦ ὑπομείνῃ ἕως τὸ τέλος ἐκεῖνος θέλει σωθῆ.

14 Καὶ ὅταν ἰδῆτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως ἐκεῖνο ὁποῦ εἶπεν ὁ Δανιὴλ ὁ προφήτης νὰ στέκῃ ἐκεῖ ὁποῦ δὲν πρέπει, (ἀναγινώσκων· ὁποῦ τὸ διαβάζει ἂς γενικᾶ) τότε ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἂς φεύγουν εἰς τὰ βουνά.

15 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι ἀπάνω εἰς τὸ δῶμα ἂς μὴν κατέβῃ εἰς τὸ σπίτι, μὴ δὲ νὰ ἔμπῃ μέσα νὰ πάρῃ τίποτες ἀπὸ τὸ σπίτι του.

16 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ χωράφι, ἂς μὴν γυρίσῃ ὀπίσω νὰ πάρῃ τὸ ἐνδύμα του.

17 Καὶ δυστυχὲς εἰς τὰς ἐγκυοῦσες, καὶ ἐκείναις ὁποῦ θηλάζουν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

18 Καὶ παρακαλεῖτε νὰ μὴν γένῃ τὸ φεύγατόνας, εἰς τὴν ὥραν τοῦ χειμῶνος.

19 Διατὶ θέλουν ἔχει νὰ γένῃ ἐκείναις τὰς ἡμέραις, ὁποῦ τίποτα δὲν ἔγινεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως, τὴν ὁποίαν ἔκτισεν ὁ Θεὸς, ἕως τώρα, καὶ μηδὲ νὰ γένῃ.

20 Καὶ ἐὰν ὁ κύριος δὲν ὀλιγόσωσε τὰς ἡμέραις ἐκείναις, δὲν ἤθελε σωθῇ καμία σάρκα· ἀμὰ διὰ τοὺς διαλεγμένους, τοὺς ὁποίους ἐδιάλεξε, ἐκόντεψε τὰς ἡμέραις.

21 Καὶ τότε ἐὰν σᾶς εἰπῇ κανένας, νὰ ἴδε ἐδῶ εἶναι ὁ Χριστὸς, ἢ νὰ ἐκεῖ (εἶναι) μὴν τὸν πιστεύσετε.

22 Διατὶ θέλουν συκωθῇ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ θέλουν κάμῃ σημεῖα καὶ τέρατα, εἰς τὸ νὰ πλανέψουν νὰ σύρουν (ἐὰν ἦτον δυνατὸν) καὶ τοὺς διαλεγμένους.

23 Ἀμὴ ἐσεῖς ἔχετε τὸν νοῦν σας

14 σύγχαμα.

8 σύγχυσις.

16 ἀγκαλιὰν μὲ τὰ ἐνδύματά.

17 ἐγκυοῦσαις θυγάτερας.

20 διὰ τὰς ἡμέρας αὐτῆς.

σας, ὅτι νὰ ὁπῦ σᾶς τὰ εἴπει φοβερίτερα ὅλα.

24 Καὶ εἰς ἐκείνας τ᾽ ἡμέρας ὕστερα ἀπὸ τὸν θλῖψιν ἐκείνον ὁ ἥλιος θέλει σκοτωνιάσῃ, καὶ τὸ φεγγάρι δὲν θέλῃ δώσει τὸ φῶς τε.

25 Καὶ οἱ ἀστέρες τ᾽ οὐρανοῦ θέλουσι πέσει, καὶ αἱ δυνάμεις ὁπῦ εἶναι εἰς τ᾽ οὐρανὸν θέλουσι μετακινηθῆ.

26 Καὶ τότε θέλουσιν ἰδεῖ τ᾽ υἱὸν τοῦ ἀνθρώπε νὰ ἔρχεται εἰς σύννεφα μὲ πολλὴν δύναμιν καὶ δόξαν.

27 Καὶ τότε θέλει στείλει τοὺς ἀγγέλους νὰ μαζώξῃ τοὺς διαλεγμένους ἀπὸ τοὺς τέσσαρας ἀνέμους, ἀπὸ τ᾽ ἄκραν τ᾽ γῆς, ἕως τὴν ἄκραν τ᾽ οὐρανοῦ.

28 Καὶ ἀπὸ τὴν συκιὰν μάθετε τὴν παραβολήν, ὅταν μαλακίνῃ τὰ κλαδάκης καὶ βγάλῃ φύλλα, ἐξεύρετε ὅτι κοντὰ εἶναι τὸ θέρος.

29 Ἔτζι καὶ ἐσεῖς ὅταν ἰδῆτε ἐκεῖνα ὁπῦ γίνονται, νὰ γνωρίζετε ὅτι σιμὰ εἶναι αὐτὸς εἰς τ᾽ πόρτας.

30 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλει περάσει ἡ γενεὰ ἐκείνη, ἕως νὰ γένῃ ἐκεῖνα ὅλα.

31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρέλθῃ, ἀμὴ τὰ λόγιάμε δὲν θέλουν παρέλθῃ.

32 Ἀμὴ διὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν, κανεὶς δὲν τὴν ἐξεύρει, οὔτε οἱ ἄγγελοι ὁπῦ εἶναι εἰς τ᾽ οὐρανόν, οὔτε ὁ υἱός, παρὰ ὁ πατήρ.

33 Ἔχετε τ᾽ νοῦν σας, ἀγρυπνᾶτε καὶ παρακαλεῖτε· διατὶ δὲν ἐξεύρετε πότε εἶναι ὁ καιρός.

34 Ὡσὰν ἕνας ἀνθρωπος ὁπῦ ξενητεύεται ἀφήνεται τὸ σπίτι· καὶ δίδει εἰς τοὺς δούλους τὴν ἐξουσίαν· καὶ πᾶσα ἕνα τὴν δουλειάτε· καὶ τ᾽ πορτάρ᾽ παραγγέλνει νὰ ἀγρυπνᾷ.

35 Ἀγρυπνᾶτε τὸ λοιπὸν (καὶ ἐσεῖς,) διατὶ δὲν ἐξεύρετε πότε ἔρχεται ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελίου· ἀπὸ σπερὶς, ἢ τὸ μεσάνυχτον, ἢ ὅταν λαλῇ τὸ ὀρνίθι, ἢ τὸ πρωΐ.

36 Μήπως καὶ ἔλθῃ ἄξαφνα καὶ σᾶς εὕρῃ νὰ κοιμᾶσθε.

37 Καὶ ἐκεῖνα ὁπῦ σᾶς λέγω, εἰς ὅλους τὰ λέγω, ἀγρυπνᾶτε.

Κεφ. ιδ'. τε.

ΚΑΙ ὕστερα ἀπὸ δύο ἡμέρας ἦτον τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα· καὶ ἐζητοῦσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς νὰ τ᾽ πάσιν μὲ δόλον νὰ τ᾽ σκοτώσῃ.

2 Καὶ ἔλεγαν, μὴ εἰς τὴν ἑορτὴν, μήπως καὶ συγχυθῇ ὁ λαός.

3 Καὶ ὅταν ἦτον (ὁ Ἰησοῦς) εἰς τὴν Βηθανίαν, εἰς τὸ σπίτι τοῦ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, ἐκεῖ ὁπῦ ἐκάθετον, ἦλθε μία γυναῖκα καὶ ἐκρέμετε μέσα εἰς ἕνα ἀγγεῖον ἀλαβάστρινον μύρον ναρδοῦ πολύτιμον καὶ ἐσπάσε τὸ ἀγγεῖον καὶ ἔχυσε τὸ μύρον εἰς τὸ κεφάλι τε.

4 Καὶ ἦταν κάμποσοι ὁπῦ ἀδημονοῦσαν ἀναμεσάτους καὶ ἔλεγαν, εἰς τί ἔγινε ὁ χαλασμὸς ἐτοῦτος τοῦ μύρε;

5 Ἠμπόρει ἔπαιρε τὸ μύρον νὰ πωληθῇ ἀπάνω ἀπὸ τριακόσια δηνάρια καὶ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ τ᾽ ὀργίζεσθε.

Κ. 5. 15. 26.

6 Λέγει ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀφίετέ με, τί τοῦ πειράζετε; κόπον ἔργον ἔκαμε εἰς ἐμέ.
7 Διατὶ τοῦ πάχης τοῦ ἔχετε πάντοτε μαζίσας, καὶ ὅταν θέλετε ἠμπορεῖτε νὰ τοὺς κάμετε κόπον, ἀμὴ ἐμένα πάντα δὲν με ἔχετε.
8 Ἐκεῖνο ὅπου ἐδύνατον αὐτὴ ἔκαμε, ἐφόλαβε νὰ μυρίσῃ τὸ κεφάλι μου διὰ τὴν ἐνταφιασμόνι μου.
9 Ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅπου κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον ἐτοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ἐκεῖνο ὅπου ἔκαμε ἐτοῦτη θέλει λεγηθῆ, διὰ μνημόσυνόν της.
10 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα ἐπῆγε εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς νὰ τοὺς παραδώσῃ.
11 Καὶ ἐκεῖνοι ἀκούοντέστο ἐχάρηκαν· καὶ ἐταξάνε νὰ τοῦ δώσουν ἄσπρα, καὶ ἐζήτα μὲ τὶ τρόπον ὁπόταν νὰ τὸν παραδώσῃ.
12 Καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν τῶν ἀζύμων ὁπόταν ἐθυσίαζον τὸ πάσχα, λέγανε οἱ μαθηταί τοῦ, πῦ θέλεις νὰ ὑπάμε νὰ ἑτοιμάσωμεν νὰ φᾶς τὸ πάσχα.
13 Καὶ πέμπει δύο ἀπὸ τοὺς μαθηταί τοῦ, καὶ λέγει τοῦς, σύρτε εἰς τὴν πόλιν, καὶ θέλει σᾶς ἀπαντήσῃ ἕνας ἄνθρωπος ὁπῦ βαστάζει ἕνα λαγήνι νερό, καὶ νὰ τοῦ ἀκολουθήσετε.
14 Καὶ ὅπου ἔμπῃ νὰ εἰπῆτε εἰς τὴν αὐθέντην τοῦ σπιτίου, ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει πῦ εἶναι τὸ κατάλυμα, ὁπῦ νὰ φάγω τὸ πάσχα μαζὶ μὲ τοὺς μαθηταί τοῦς μου.
15 Καὶ ἐκεῖνος θέλει σᾶς δείξει ἕνα ἀνάγαιον ἐστρωμένον ἕτοιμον, ἐκεῖ μᾶς τὸ ἑτοιμάσετε.
16 Καὶ ἐβγῆκαν οἱ μαθηταί τοῦ καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὕρηκαν καθὼς τοῦ εἶπεν· καὶ ἐτοίμασαν τὸ πάσχα.
17 Καὶ ὀσὰν ἐβράδιασεν ἦλθε μαζὶ μὲ τοὺς δώδεκα.
18 Καὶ καθιζόμενοι αὐτοὶ ἐκεῖ καὶ τρώγοντες, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἕνας ἀπὸ σᾶς θέλει μὲ παραδώσει, ἐκεῖνος ὁπῦ τρώγει μαζίμου.
19 Καὶ οἱ ἀπόστολοι ἄρχισαν νὰ λυπῶνται, καὶ νὰ τοῦ λέγουν ἕνας ἕνας· μήπως εἶμαι ἐγώ; καὶ ἄλλος· μήπως εἶμαι ἐγώ;
20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπε τοῦς, ἕνας (εἶναι) ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ὁπῦ βυτᾶ μαζίμου εἰς τὸ σκοτέλι.
21 Καὶ ἀληθεία ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς εἶναι γεγραμμένον διὰ λόγου του. ἀμὴ ἀλλὰ εἰς ἐκεῖνον τοῦ ἀνθρώπου ὁπῦ διὰ μέσου του παραδίδεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. καλίτερόν του ἦτον νὰ μὴν ἤθελε γεννηθῆ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.
22 Καὶ ὅταν ἐτρώγασιν ἐπῆρεν ὁ Ἰησοῦς ψωμὶ καὶ εὐλόγησε καὶ ἔκοψεν, καὶ ἔδωκεν τοῦς καὶ εἶπε· λάβετε, φάγετε, τοῦτο εἶναι τὸ κορμί μου.
23 Καὶ ἐπῆρε τὸ ποτήρι καὶ εὐχαριστήσε καὶ ἔδωκεν τοῦς καὶ ἔπιαν ἀπ' ἐκεῖνο ὅλοι.
24 Καὶ εἶπε τοῦς· τοῦτο εἶναι τὸ αἷμά μου ὁπῦ εἶναι τῆς καινούργιας διαθήκης ὁπῦ χύνεται διὰ πολλούς.
25 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι πλέον δὲν θέλω πίει ἀπὸ τὸν καρπὸν τῆς ἀμπέλου, ἕως τὴν ἡμέ-

Κ. 10/Ε

21 ἀγχίμονον ὁ ἀνάγαιον

12 νεφάλης

13 καμίνιον

ἡμέραν ἐκείνην, ὅταν τὸ πίνω αὐτὸ καινούργιον, εἰς τ βασιλείαν τ Θεȣ.

26 Καὶ ὑσὰν ὑψάλλȣν ὕμνον, ἐβγῆκαν εἰς τὸ ὄρȣ τȣ ἐλαιῶν.

27 Καὶ λέγει ὁ Ἰησȣς, ὅτι ὅλοι θέλετε σκανδαλιδθῆ διὰ ἐμένα ἐτȣτίνȣ τȣ νȣκτὸς· ὅτι γὰρ γεγραμμένον, θέλω κτυπήσει τ ποιμένα, κ θέλȣν σκορπιθῆ τὰ πρόβατα.

28 Ἀλλὰ ὕστερον ἀφȣντὰς ἀναστηθῆ θέλασας προλαβὲν εἰς τȣ Γαλιλαίȣ.

29 Καὶ ὁ Πέτρȣ τȣ λέγει, ἀδὲ κ ὅλοι σκανδαλιδθῆσαι, ἐμένα ἐγὼ ὄχι.

30 Καὶ λέγει ὁ Ἰησȣς· βέβαια σȣ λέγω, ὅτι σήμερον τȣ νȣκτὸς ἐτȣτίνȣ, πρὶν τȣ νὰ λαλήσῃ ὁ πετεινὸς δύο φορὰς, θέλεις μὲ ἀρνηθῆ τρεῖς φορές.

31 Καὶ ἐκεῖνȣ ἔλεγε περισσότερον, ἀν κ κάμῃ χρεία νὰ ἀποθάνω μαζί σας, δὲν θέλω σὲ ἀρνηθῆ, κ τὰ ὅμοια ἔλεγαν κ ὅλοι.

32 Καὶ ἔπαγαν εἰς τὸ χωρίον τȣ Γεθσημανῆ· κ λέγει εἰς τȣς μαθητάς τȣ· καθίσετε ἐδῶ ἕως ἀ νὰ προσευχηθῶ.

33 Καὶ πέρνει τ Πέτρον κ Ἰάκωβον, κ Ἰωάννην μαζί τȣ. κ ἄρχισε νὰ τρομάζῃ κ ἀθυμονῆ.

34 Καὶ λέγει· ἡ ψυχή μȣ εἶναι λυπημένη ἕως θανάτȣ· σταθῆτε ἐδῶ κ ἀγρυπνᾶτε.

35 Καὶ πηγαίνει παρακεῖθεν ὀλίγον, ἔπεσεν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν κ ἠμπορεῖ νὰ τȣ, ἀν κ εἶναι δυνατὸν, νὰ περάσῃ ἀπ' αὐτὸν ἡ ὥρα.

36 Καὶ ἔλεγε, ἀββᾶ ὁ πατὴρ, ὅλα εἶναι δυνατὰ εἰς ἐσένα· ἀς περάσῃ τὸ πόθερον τȣτο ἀπὸ μένα· ἀμὰ ὄχι τὰ τί ἐγὼ θέλω, ἀμὰ τὸ τί θέλεις ἐσύ.

37 Καὶ πάγει κ εὑρίσκει τȣς ὅπȣ ἐκοιμᾶντο· κ λέγει εἰς τ Πέτρον· Σίμων, κοιμᾶσαι; δὲν ἠμπόρεσες μίαν ὥραν νὰ ἀγρυπνήσῃς;

38 Ἀγρυπνᾶτε κ προσεύχεσθε διὰ νὰ μὴν πέσετε εἰς πειρασμόν· τὸ πνεῦμα εἶναι πρόθυμον, ἀμὰ ἡ σάρκα εἶναι ἀδύνατος.

39 Καὶ πάλιν ἔπαγε κ ἐπροσεύχηθη λέγοντας τ ὅμοιον λόγον.

40 Καὶ γυρίζοντας εὗρεν τȣς πάλιν ὅπȣ ἐκοιμᾶντο, διατὶ ἦταν τὰ μάτιάτȣς βαρεμένα (ἀπὸ τ ὕπνον) κ δὲν ἠξέρασαν τί νὰ τȣ ἀπαντήσȣν.

41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον κ λέγει τȣς· κοιμᾶσθε τὸ λοιπὸν κ ἀναπαύεσθε, σώνει· ἔρθασαν ἡ ὥρα, νὰ ὅπȣ παραδίδεται ὁ υἱὸς τȣ ἀνθρώπȣ εἰς τὰ χέρια τȣ ἁμαρτολῶν.

42 Σηκώνετε νὰ πάμε· νὰ ἐκεῖνȣ ὅπȣ μὲ παραδίδει ἐσμώσε.

43 Καὶ ἀκόμη λέγοντας ἔρχεται ὁ Ἰούδας, ὁ ὁποῖος ἦτον ἕνας ἀπὸ τȣς δώδεκα· κ μαζί τȣ πολὺ πολὺ κόσμος μὲ ἀπαδία κ ξύλα, ἀπὸ τȣς ἀρχιερεῖς κ γραμματεῖς κ πρεσβύτερȣς.

44 Καὶ ἐκεῖνȣ ὅπȣ τ ἐπαραδίδει τȣς ἔδωσε σημάδι, λέγοντας, ὅπ ὅποιον ἐγὼ θέλω φιλήσει, αὐτὸς εἶναι, πάστετέ τον· κ ὑπάγετέτον σιγά.

45 Καὶ ὑσὰν ἦλθε παρευθὺς ἔπαγε κοντά τȣ, κ λέγε-

τὴν· διδάσκαλε, διδάσκαλε, καὶ ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθινή.

46 Καὶ ἐκεῖνοι ἔλεγαν τὰ ἑξακόσια δηνάρια, καὶ ὀλιγόστειν.

47 Καὶ ἕνας κάποιος ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἐστέκουνταν ἐκεῖ βγάλε τὸ σπαθί, καὶ ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ αὐτί του.

48 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε· ἀφήνετε εἰς ἕνα λιγοστὸν ἀκόμι μὲ ἀπαθία καὶ μὲ ξύλα νὰ με πάρετε;

49 Κάθε ἡμέρα ἐμένα μὲ τὰς εἰς τὸ ἱερὸν διδάσκοντας καὶ δὲν με ἐπιάσετε· ἀλλὰ τοῦτο ἔγινε διὰ νὰ πληρωθοῦν αἱ γραφαί.

50 Καὶ ἀφίνοντάς τον ἔφυγαν ὅλοι.

51 Καὶ ἕνας κάποιος νέος ἠκολούθειν, ἐνδεμένος σινδόνι κατάβαρκα καὶ ὀλιγόστεινον οἱ νέοι.

52 Καὶ ἐκεῖνος ἀφίνοντας τὸ σινδόνι ἔφυγε γυμνὸς ἀπ' αὐτοῦ.

53 Καὶ ἐπῆγαν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν ἀρχιερέα· καὶ ἐμαζώχτηκαν μαζὶ μὲ αὐτὸν ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς.

54 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἠκολούθαν ἀπὸ μακρά, ἕως μέσα εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἐκάθετον μαζὶ μὲ τοὺς ὑπηρέτας καὶ ἐζεστένεντον εἰς τὴν φωτίαν.

55 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλη ἡ συνάξις ἐζήτουν μαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νὰ τὸν θανατώσουν καὶ δὲν ἔβρισκαν.

56 Διατὶ πολλοὶ ἐμαρτυροῦσαν ψεύδεα ἐναντίον, ἀμὰ

57 Καὶ ἐσυνάχθησαν κάποιοι καὶ ἐψευδομαρτυροῦσαν ἐναντίον, λέγοντες.

58 Ὅτι ἐμεῖς τὸν ἀκούσαμεν ὁποῦ ἔλεγε, ὅτι ἐγὼ νὰ χαλάσω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρες νὰ κτίσω ἄλλον ἀχειροποίητον.

59 Καὶ μὴ ἠτζὶ ἦταν ἴσον ἡ μαρτυρίαντος.

60 Καὶ σηκωνόμενος ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον ἐρώτησε τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπε· δὲν ἀποκρίνεσαι τίποτες· τί εἶναι αὐτὰ ὁποῦ μαρτυροῦσιν ἐναντίον σου;

61 Καὶ ἐκεῖνος ἐσιώπα· καὶ δὲν ἀπεκρίθη (τίποτες.) πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς τὸν ἐρώτα καὶ λέγει· σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογημένου;

62 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐγὼ εἶμαι· καὶ θέλετε ἰδεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ κάθεται ἐκ δεξιῶν τοῦ δυνατοῦ, καὶ νὰ ἔρχεται μὲ τὰ σύνεφα τοῦ οὐρανοῦ.

63 Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἔχασε τὰ ὄχαλα καὶ εἶπε· τί χρειάζομεν ἔχεμεν πλέον ἀπὸ μάρτυρας;

64 Ἠκούσατε πῶς ἐβλασφήμησε· τί σοῦ φαίνεται; καὶ ἐκεῖνοι ὅλοι τὸν ἐκαταδίκασαν νὰ εἶναι ἄξιος θανάτου.

65 Καὶ ἄρχισαν κάποιοι νὰ τὸν πτύσουν καὶ νὰ τὸν σκεπάζουν τὸ πρόσωπόν· καὶ νὰ τὸν κλυπᾶν καὶ νὰ τοῦ λέγουν, προφήτευσε τίς εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ σὲ ἐκτύπησε· καὶ οἱ ὑπηρέται τὸν ἐκτυποῦσαν πάλιν.

66 Καὶ ὁ Πέτρος εἰς τὴν αὐλὴν κάτω, ἦλθε μία ἀπὸ τὴν κοπέλλαις τοῦ ἀρχιερέως.

67 Καὶ

47 δολοφόνος

ἐρωτήσεις

67 Καὶ ἰδοῦσαν δὲ τὸν Πέτρον
ὀπῶ ἐζεστίνετον, δύνεται κύνισον
εἰς αὐτὸν κὴ λέγει· κὴ σὺ μετὰ
τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναζαρίνου.
68 Καὶ ἐκεῖνος ἀρνήθη λέ-
γοντας δὲν ἠξεύρω τί λέγεις· κὴ
βγῆκεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον
κὴ ὁ πετεινὸς ἐφώνησε.
69 Καὶ ἡ κοπέλα ἰδοῦσαν τὸν
Πέτρον, πάλιν ἄρχισε νὰ λέγῃ εἰς
τοὺς παρεστεκόμενους, ὅτι οὗτος
ἀπ' αὐτοὺς εἶν).
70 Καὶ ἐκεῖνος πάλιν ἀρνήθηκε· κὴ περιόλιγον πάλιν οἱ παρεστεκόμενοι λέγαν τοῦ Πέτρου· ἀληθεια κὴ σὺ ἀπ' αὐτοὺς εἶσαι, κὴ ἡ λαλιάσου ὁμοιάζει.
71 Καὶ ἄρχισε νὰ ἀναθεμετίζῃ κὴ νὰ ὁρκίσῃ, ὅτι δὲν ἠξεύρω τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον ὁποῦ λέγετε.
72 Καὶ ὁ πετεινὸς ἐφώνησε δεύτερον· κὴ ἀνεθυμήθη ὁ Πέτρος τὸν λόγον ὁποῦ τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ὅτι πρὶν νὰ λαλήσῃ ὁ πετεινὸς δύο φοραῖς, θέλεις με ἀρνηθῆ τρεῖς· κὴ ἄρχισε νὰ κλαίῃ.

Κεφ. ιε'. 1.

ΚΑΙ παραυτὸς ἀπὸ τὰ χαρὶ ἐσυμβουλεύθηκαν οἱ ἀρχιερεῖς μὲ τοὺς πρεσβυτέρους κὴ γραμματεῖς κὴ ὅλον τὸ συνέδριον, κὴ ἔδεσαν τὸν Ἰησοῦν κὴ ἐπῆγαν τον κὴ ἐπαρέδωκαν τον εἰς τὸν Πιλάτον.
2 Καὶ ὁ Πιλάτος τὸν ἐρώτησεν, ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; κὴ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη κὴ εἶπε, ἐσὺ τὸ λέγεις.
3 Καὶ ἐκατηγοροῦσαν τον οἱ ἀρχιερεῖς πολλά, κὴ αὐτὸς δὲν ἀπεκρίθη τίποτις.
4 Καὶ ὁ Πιλάτος πάλιν τὸν ἐρωτοῦσε λέγοντας, δὲν ἀποκρίνεσαι τίποτις; κὴ ἰδὲ πόσα σὲ κατηγοροῦν;
5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πλέον δὲν ἀπεκρίθη τίποτις, τόσον ὁπὲ νὰ ἐθαύμαζεν ὁ Πιλάτος.
6 Καὶ κάθε ἀποτεὶ τοῦ ἐβγάζεσεν ἕνα δεσμῶτον, ὁποῖον ἠθέλαν ζητήσει.
7 Καὶ ἦτον ἕνας ὁποῦ τὸν ἔλεγαν Βαραββᾶν δεμένος μαζὶ μὲ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐσφάκασαν κεφάλι μαζίτου, οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν ἀποστασίαν ἔκαν κάμει φόνον.
8 Καὶ ὁ ὄχλος ἐλόησε κὴ ἄρχισαν νὰ ζητοῦσι νὰ τοῦ κάμῃ καθὼς τοῦ ἔκαμε πάντα.
9 Καὶ ὁ Πιλάτος τοὺς ἀπεκρίθη λέγοντας, θέλετε νὰ σᾶς ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;
10 Διατὶ ἠξεύρει ὅτι διὰ φθόνον τὸν ἐπαρέδωκαν οἱ ἀρχιερεῖς.
11 Ἀμὴ οἱ ἀρχιερεῖς ἐπαρακίνησαν τὸν ὄχλον νὰ τοῦ ἀπολύσῃ τὸν Βαραββᾶν κὴ γύρευε.
12 Καὶ ὁ Πιλάτος ἀπεκρίθη πάλιν κὴ λέγεσε· λοιπὸν τί θέλετε νὰ κάμω ἐκεῖνον ὁποῦ λέγετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;
13 Καὶ ἐκεῖνοι πάλιν ἔκραξαν, σταύρωσον αὐτόν.
14 Καὶ ὁ Πιλάτος τοὺς ἔλεγε, κὴ τί κακὸν ἔκαμε; κὴ ἐκεῖνοι περισσότερον ἔκραζαν, σταύρωσόν τον.
15 Καὶ ὁ Πιλάτος θέλοντας νὰ κάμῃ ἐκεῖνο ὁποῦ ἄρεσε τὸν λαὸ, ἀπόλυσε τὸν Βαραββᾶν· κὴ τὸν Ἰησοῦν δείρετας τοῦ τὸν ἐπαρέδωκε νὰ σταυρωθῇ.

16 Καὶ οἱ σρατιῶται τ ἐ-
τήρουν καὶ τ ἐπῆγαν μέσα εἰς
τὴν αὐλὴν, ὅπου ἦν τὸ πρα-
τώριον· καὶ ἐμαζώξαν ὅλον τὸ
σύγμα.

17 Καὶ ἐνδυσάντων κόκκι-
νον ῥοῦχον· καὶ ἐπλέξαν σεφάνι
ἀκάνθινον, καὶ τὸ ἔβαλαν εἰς τὸ
κεφάλι σου.

18 Καὶ ἄρχασαν νὰ τ χαι-
ρετοῦν νὰ τοῦ λέγουν, χαῖρε, ὦ
βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίων.

19 Καὶ τ ἐκτυποῦσαν εἰς
τὸ κεφάλι μὲ κοντάρι, καὶ τ
ἐπτύσαν, καὶ ἐγονάτιζαν καὶ τ
ἐσοσκυνοῦσαν.

20 Καὶ ἀφοῦ τ ἐπαίξαν τ
ἐβγάλαν τὸ κόκκινον φόρεμα,
καὶ τ ἐνδυσαν τὰ ῥοῦχα τὰ ἰδι-
κά του· καὶ σταυρόσαν (νὰ τὸν
σταυρώσουν) νὰ τ σαυρώσουν.

21 Κὰ ἐγκάβωσαν κάποιον Σίμωνα Κυρηναῖον ὁποῦ ἐπέρνα (ἀπ' ἐκεῖ) καὶ ἔρχοντον ἀπὸ τὸ χωράφι, τ πατέρα τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου, διὰ νὰ σηκώσῃ τ σαυρόν του.

22 Καὶ ἐφέραν τ (Ἰησοῦν) εἰς τ τόπον τοῦ Γολγοθᾶ, ὁ ὁποῖος ἑρμηνεύεται τόπος κρανίου.

23 Καὶ τ ἔδιδαν νὰ πῇ κρασὶ ἀναμεμειγμένον μὲ Σμύρνον. ἀμὰ ἐκεῖνος δὲν τὸ ἐπῆρε.

24 Καὶ ἀφοῦ τ ἐσταύρωσαν, ἐμοίραζαν τὰ ῥοῦχά του, καὶ ἔρριχναν λαχνὸς, ποῖον νὰ πάρῃ κάθε ἕνας ἀπ' αὐτά.

25 Καὶ ἦταν ὥρα τρίτη ὅταν τ ἐσταύρωσαν.

26 Καὶ ἡ ἐπιγραφὴ τ αἰτίας του ἦταν ἀπάνω γεγραμμένη, Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

27 Καὶ μαζὶ μὲ αὐτὸν ἐ-
σταύρωσαν δύο λῃσταὶς, ἕνα ἀπὸ τὴν δεξιὰν, καὶ ἕνα ἀπὸ τὴν ζερβὰ ἐντὸς.

28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ὁποῦ λέγει, καὶ ἐβαστάθη μαζὶ μὲ τοὺς ἀνόμους.

29 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐφοῦσαν (ἀπὸ τὴν σταύραν) τ ἐβλασφημοῦσαν, κινοῦντας τὰ κεφαλάκια τους, καὶ λέγοντες· ἐαὶ ἐσὺ ὁποῦ χαλᾶς τ ναὸν, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρες τ οἰκοδομεῖς.

30 Σῶσε τ λόγου σε καὶ κατέβα ἀπὸ τ σαυρόν.

31 Ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παίζοντες ἀνάμεσά τους μὲ τοὺς γραμματεῖς ἔλεγαν· ἄλλους ἐγλύτωσε, καὶ τοῦ λόγου δὲν δυνάται νὰ γλυτώσῃ.

32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ἂς κατέβῃ τώρα ἀπὸ τ σαυρὸν, νὰ ἰδοῦμεν καὶ νὰ πιστεύσομεν· καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν μαζὶ μὲ αὐτὸν σαυρωμένοι, τ ὠνείδιζαν.

33 Καὶ ὅταν ἔγινεν ἕκτη ὥρα, ἐσκοτίασεν ἡ γῆ ὅλη, ἕως τὴν ἐνάτην ὥραν.

34 Καὶ τὴν ἐνάτην ὥραν ἐφώνεσεν ὁ Ἰησοῦς μεγάλῃ φωνὴ καὶ εἶπεν· Ἐλωΐ, Ἐλωΐ, λεμὰ σαβαχθανί; τὸ ὁποῖον μεταφραζόμενον, (θέλῃ νὰ εἰπῇ) ὁ Θεός ὁ Θεός μου, διατί μὲ ἐγκατέλιπες;

35 Καὶ κάποιοι ἀπὸ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκαρεστέκαν ἐκεῖ, ἀφοῦ τὸ ἄκουσαν εἶπαν νὰ ὁποῦ φωνάζῃ τ Ἠλίας.

36 Καὶ τρέχοντας ἕνας, ἐγέμισε ξύδι ἕνα σπογγάρι, καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς κοντάρι καὶ τ ἐπότιζε· καὶ ἔλεγε· ἀφῆτε, νὰ ἰδοῦμεν ἐὰν ἔρχεται ὁ Ἠλίας νὰ τ κατεβάσῃ.

37 Καὶ

46

ἀφῆκε ἢ ἐνεδύσατο

40 ἀναθήματα ἐξαίσιοι.
ἢ μαρμαρινοῦ.

44 - μαχόνται

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφιεὶς φωνὴν μεγάλην φωνῇ, ἐξέπνευσε.

38 Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο (κομμάτια) ἀπὸ πάνω, ἕως κάτω.

39 Καὶ ἰδὼν ὁ ἑκατόνταρχος, ὁ παρεστηκὼς ἀπ' ἐναντίας αὐτοῦ, ὅτι οὕτως κράξας ἐξέπνευσε, εἶπεν, ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς ἦν θεοῦ.

40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, μεθ' ἃς καὶ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ, καὶ τοῦ Ἰωσῆ καὶ ἡ Σαλώμη.

41 Αἱ ὅταν ἦν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ ἐδιακόνουν αὐτῷ· καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι μετ' αὐτοῦ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

42 Καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης (ἐπειδὴ ἦν παρασκευὴ, ἤτοι προσάββατον) ἐλθὼν ἀπὸ τὸ σταυρωθῆναι.

43 Ἦλθεν ὁ Ἰωσὴφ (ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως βουλευτὴς, ὁ καὶ αὐτὸς ἐκδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τολμήσας πρὸς τὸν Πιλάτον, καὶ ἐζήτησε τὸν νεκρὸν τοῦ Ἰησοῦ.

44 Καὶ ὁ Πιλάτος ἐθαύμασεν ἐὰν ἐκείνου τοῦ ἤδη ἀπεθανε· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ἑκατόνταρχον ἐπηρώτησεν εἰ ἀπέθανεν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου.

45 Καὶ ἐπιγνοὺς τὸ ἀκριβὲς ἀπὸ τὸν ἑκατόνταρχον (πῶς ἀπέθανε) ἐχαρίσθη τὸν Ἰωσὴφ τὸν νεκρόν.

46 Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καὶ καθελὼν αὐτὸν τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ τὸν ἐτύλιξε μὲ σινδόνα καὶ τὸν ἔβαλε μέσα εἰς τὸ μνῆμα, τὸ ὁποῖον μνῆμα ἦν πελεκημένον ἀπὸ πέτρα· καὶ ἐκύλισε μίαν πέτραν μεγάλην καὶ ἔκλεισε τὸ στόμα τοῦ μνημείου.

47 Καὶ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ Μαρία ἡ τοῦ Ἰωσὴφ ἔβλεπαν ποῦ βάλθη.

Κεφ. ιϛ'. 16.

ΚΑΙ ὅταν ἐπέρασε τὸ σάββατον, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία (ἡ μήτηρ) τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἡ Σαλώμη ἠγόρασαν μυρίσματα, διὰ νὰ ὑπάγουν νὰ τὸν ἀλείψουν.

2 Καὶ πολὺ πρωὶ ἀπὸ τὴν μεσόνυκτον τῆς μιᾶς σαββάτων, ἔρχονται εἰς τὸ μνῆμα, ὅταν ἀνέβαινε ὁ ἥλιος.

3 Καὶ ἔλεγαν ἀνάμεσά τους, τίς νὰ μᾶς κυλίσῃ τὴν πέτραν ἀπὸ τὴν θύραν τοῦ μνημείου;

4 Καὶ ἐστοχάσθησαν νὰ ἀναθαρρήσουν βλέπουν ὅτι ὁ λίθος ἦν κυλισμένος· διατί ἦν πολὺ μεγάλος.

5 Καὶ ἐμπαίνοντες εἰς τὸ μνῆμα εἶδαν ἕνα νέον ὁποῦ ἐκάθητον εἰς τὴν δεξιὰν (μερίαν) ἐνδυμένον φορεσίαν ἄσπρην, καὶ ἐξεστράφησαν.

6 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπε, μὴν φοβᾶσθε· τὸν Ἰησοῦν τὸν ζητᾶτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον, ἀναστάθη, δὲν εἶναι ὧδε· νὰ ὁ τόπος ὁποῦ τὸν ἐθέσαμεν.

7 Ἀλλὰ σύρτε εἰπῆτε εἰς τοὺς μαθη-

μαθητάς αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν Πέτρον ὅτι ὑπάγει προάγει εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε καθὼς εἶπε.

8 Καὶ ἐξελθοῦσαι τάχυ ἔφυγαν ἀπὸ τοῦ μνήματος διὰ τὸ φόβος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδὲν εἶπαν οὐδενὶ τίποτε· διὰ τὸ ἐφοβοῦντο.

9 Καὶ ἐξελθοῦσαι τάχυ ἀνεστάθη τὸ πρωὶ τῆς μιᾶς σαββάτων, ἐφάνη πρῶτον εἰς τὴν Μαρίαν τὴν Μαγδαληνὴν· ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐβγάλει ἑπτὰ δαιμόνια.

10 Ἐκείνη ἐπῆγε καὶ τὸ εἶπεν εἰς ἐκείνους ὁποὺς ἦταν (πρότερον) μαζί τε· οἱ ὁποῖοι ἐλυπεῖτο καὶ ἔκλαιον.

11 Καὶ ἐκεῖνοι ἀκούσαν τὸ ἄκουσαν, ὅτι πρῶτος ζῇ καὶ ἐφάνη αὐτῇ, δὲν ἐπίστευσαν.

12 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο ἐφανερώθη εἰς ἕνα ἄλλον εἶδος, εἰς δύο ἀπ' αὐτοὺς, ὁποὺς ἐπερπατοῦσαν καὶ ἐπαγαίνασιν εἰς τὸ χωρίον.

13 Καὶ ἐκεῖνοι παγαίνοντες τὸ εἶπαν καὶ εἰς τοὺς ἄλλους· καὶ οὐδὲ ἐκείνους ἐπίστευσαν.

14 Ὕστερον ὅταν ἐκάθηνται οἱ ἕνδεκα ἐφανερώθη εἰς αὐτοὺς καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν καὶ τὴν σκληροκαρδίαν, πῶς δὲν ἐπίστευσαν ἐκείνους ὁποὺς τὸν εἶδαν ἀναστημένον.

15 Καὶ τοὺς εἶπε, σύρτε εἰς ὅλον τὸν κόσμον, κηρύξετε τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν κτίσιν· ὁποιοσδήποτε πιστεύσῃ καὶ βαπτισθῇ θέλει σωθῇ.

16 Καὶ ὁποιοσδήποτε πιστεύσει, θέλει καλαχαρισθῇ.

17 Καὶ ἐκείνους ὁποὺς πιστεύσουν ἐκεῖνα τὰ σημάδια θέλουν τοὺς ἀκολουθήσῃ· εἰς τὸ ὄνομά μου θέλουσιν βγάλει δαιμόνια· γλώσσας θέλουν σωστύχει καινουρίας.

18 Φίδια θέλουν πάσει· καὶ φαρμάκι θανάσιμον πιοῦσι, δὲν θέλει τοὺς βλάψει· ἀπάνω εἰς ἀρρώστους θέλουσι βάλλει τὰ χέρια τους καὶ θέλουσιν ἰατρευθῇ.

19 Ὁ κύριος λοιπὸν ἀφοῦ τοὺς ἐσωστύχησε τὰ λόγια ἐκεῖνα ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Καὶ ἐκεῖνοι βγῆκαν εἰς κάθε τόπον τὸν λόγον, συνεργοῦντος τοῦ Κυρίου, καὶ βεβαιώνοντος τὸν λόγον διὰ μέσου τῶν σημείων ὁποὺς τοὺς ἀκολουθοῦσαν.

= ἀναστημένον.

Εὐαγ-